

ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน
ของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
สิงหาคม 2560

ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน
ของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
อัจฉมาพร ไชยวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน
ของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
อัจฉมาพร ไชยวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
สิงหาคม 2560

อัจฉมาพร ไชยวงศ์. (2560). ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์. บธ.ม.(การจัดการ). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ ดร.ชนภูมิ อติเวทิน

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 400 ราย ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง30-39 ปีมีสถานภาพโสดสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง20,001– 40,000 บาท 2)ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนในระดับมาก 3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 3.1) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนโดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นในด้านระยะเวลาการฝึกซ้อม 3.2) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนโดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นด้านระยะเวลาการฝึกซ้อมและด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม 3.3) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้ความเข้าใจโดยรวมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน ยกเว้นด้านระยะเวลาการฝึกซ้อม 3.4) ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนในระดับน้อยมาก ทิศทางเดียวกัน

INTERCORRELATION OF LIFESTYLE FACTORS, COGNITIVE FACTORS, MARATHON
BEHAVIORS OF PARTICIPANTS FOR MARATHON EVENTS IN BANGKOK AREA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University
August 2017

Achamaporn Chaiwong. (2017). *Intercorrelation of Lifestyle Factors, Cognitive Factors, Marathon Behaviors of Participants for Marathon Events in Bangkok Area*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok. Graduate School Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr. Tanapoom Ativetin.

This research is aimed at studying the intercorrelation of lifestyle factors, Cognitive factors, marathon behaviors of participants for marathon events in bangkok area. Questionnaires were for used data collection among 400 samples. The statistics analysis tools consisted of Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, One-way Analysis of Variance and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The result of this research found that: 1) Most respondents were male, aged group between 30-39 years old, held single marital status, held bachelor degree, work as private company staffs, and earned monthly average income between 20,001 – 40,000 Baht. 2) Most respondents had high level of cognition about marathon. 3) The result of hypothesis test were as follows: 3.1) Respondents with different ages had differences in overall different marathon behaviors except the duration of training. 3.2) Respondents with different marital status had overall different marathon behaviors except the duration of training and the frequency of activity participate. 3.3) Respondents with different level of cognitive about marathon had different marathon behavior except the duration of training. 3.4) Life style factors have correlated positively at the very low level with marathon behaviors.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร. ธนภูมิ อติเวทิน อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์นี้ที่ได้กรุณาสละเวลา ในการให้คำปรึกษา คลอดจนคำแนะนำที่มีประโยชน์ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ช่วยเหลือและขัดเกลา ข้อผิดพลาด จนสารนิพนธ์ที่จัดทำมีความครบถ้วนของเนื้อหาและความถูกต้อง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ และ อาจารย์ นาฏอนงค์ นามบุตดี ที่กรุณาเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบสารนิพนธ์ และให้คำแนะนำต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนเสร็จสมบูรณ์ และให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม เพื่อความมีประสิทธิภาพของตัวเครื่องมือ และให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ อบรมสั่งสอน และประสบการณ์ที่ดีมากมายตลอดมา อีกทั้งให้ความเมตตาอันดีเสมอมา รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ และเจ้าหน้าที่ประจำห้องบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีในการทำสารนิพนธ์ชิ้นนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒคณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการรุ่นที่ 17 รวมถึงรุ่นพี่สาขาการจัดการรุ่นที่ 16 และรุ่นน้องสาขาการจัดการรุ่นที่ 18 ที่เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถาม จนประสบความสำเร็จออกมาได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง ทุกๆท่านที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จของสารนิพนธ์ฉบับนี้ที่ไม่ได้เอ่ยนาม ใน ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือในทุกๆด้าน แก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดีตลอดมา รวมถึงทุกๆท่านที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จของสารนิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ได้อย่างครบถ้วน

อัจฉมาพร ไชยวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวความคิดและทฤษฎีด้านลักษณะประชากรศาสตร์.....	9
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle).....	11
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมาราธอน.....	13
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาวิ่งมาราธอน.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ขั้นตอนการวิจัย.....	25
การกำหนดประชากรและตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สังเขปการวิจัย.....	97
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
การอภิปรายผลการวิจัย.....	115
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	117
ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป.....	118
บรรณานุกรม.....	119
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก.....	124
ภาคผนวก ข.....	128
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)	34
2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน.....	38
3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน.....	40
4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของแต่ละระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน.....	41
5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมสุขภาพ.....	42
6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสนใจในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจต่อสุขภาพ.....	43
7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสนใจในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ.....	44
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน.....	44
9 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของจำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน.....	45
10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของประเภทอุตสาหกรรม/โครงการที่มักจะเข้าร่วมแข่งขัน ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน.....	46
11 แสดงผลการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามเพศ.....	47
12 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามอายุ โดยใช้ Levene's test.....	50
13 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ.....	51
14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	52

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ.....	53
16 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามอายุ.....	53
17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	54
18 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามอายุ.....	55
19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	56
20 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามอายุ.....	57
21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	58
22 แสดงผลการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามสถานภาพ.....	60
23 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test.....	63
24 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	64
25 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	64
26 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	65

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	65
28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	66
29 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
30 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's test.....	68
31 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	69
32 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความระยะเวลาในการฝึกซ้อมจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	70
33 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	70
34 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	71
35 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	72
36 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	73
37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	74
38 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้ Levene's test.....	75

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
39	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	77
40	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	77
41	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	78
42	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	79
43	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	80
44	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	80
45	แสดงการทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภค กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน.....	81
46	แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้ Levene's test.....	86
47	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน.....	87
48	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	88
49	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน.....	89
50	แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	89

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
51 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	90
52 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน.....	91
53 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	92
54 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน.....	93
55 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD).....	94
56 แสดงผลการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	95

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 แสดงการจัด AIOs เพื่อการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต.....	12
3 แสดงสถิติการจัดการแข่งขันจอมบึงมาราธอน.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันหลายประเทศทั่วโลก ได้ประสบปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีเปลี่ยนแปลงลักษณะประชากรอย่างรวดเร็วจากชนบทสู่ในสังคมเมือง ผู้คนส่วนใหญ่จึงประสบกับความเร่งรีบ ความเครียด พฤติกรรมการเลียนแบบ กระแสวัตถุนิยม และบริโภคนิยมจากต่างชาติ ก่อให้เกิดการบริโภคที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้สัดส่วน ขาดสมดุล ละเลยและมองข้ามคุณค่าทางโภชนาการ โดยพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสาเหตุของโรคต่างๆ มากมาย เช่น โรคมะเร็ง โรคหลอดเลือดสมอง โรคหัวใจ เป็นต้น อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการศึกษายังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วิถีชีวิตของประชากรในประเทศเปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554)

จากผลการสำรวจของ UNDP พบว่า จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปของประเทศไทย เพิ่มขึ้นจาก 7.9 ปี ในปี 2550 เป็น 8.2 ปี ในปี 2554 โดยจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเป็นตัวชี้วัดศักยภาพของผู้คน และระดับความรู้ภาพรวมของประชากรในประเทศ (UNDP. International Human Development Indicators: 110) ดังนั้น การรับรู้และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการดำรงชีวิตจึงแพร่กระจายได้ง่าย ทำให้ประชากรในประเทศไทยในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก หรือวัยผู้ใหญ่ตระหนักและให้ความสนใจในการรักษาสุขภาพตนเองมากขึ้น แม้จะยังอายุน้อยหรือไม่มีปัญหาสุขภาพก็ตาม เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการใช้เวลารักษาโรคในสถานพยาบาลและค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษา พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตสินค้าและบริการ ที่จะต้องนำเสนอผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคให้ทันเวลา การแข่งขันในเรื่องการวิจัยพัฒนาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผู้สนใจในเรื่องสุขภาพจึงมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้กล่าวถึงแนวโน้มเศรษฐกิจและธุรกิจของไทยในปี 2559 (แนวโน้มเศรษฐกิจและธุรกิจของไทยในปี 2559 : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2558) โดยประเมินว่า กลุ่มธุรกิจดาวเด่นที่คาดว่าจะรักษาการเติบโตในเกณฑ์ดีไว้ได้ และน่าจะมีการขยายการลงทุนหลังจากยอดขายในปี 2558 ที่ผ่านมายังคงเติบโต ได้แก่ กลุ่มธุรกิจก่อสร้าง ขนส่ง และโลจิสติกส์ กลุ่มธุรกิจไอที และ กลุ่มธุรกิจสุขภาพ โดยกลุ่มธุรกิจสุขภาพ จะยังคงมีการขยายตัวกว่าร้อยละ 10 โดยรวมไปถึงผลิตภัณฑ์และบริการทางการแพทย์ที่รองรับกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ คนรักสุขภาพ โดยกลุ่มคนรักสุขภาพนั้น ส่วนใหญ่คือบุคคลที่มีความสนใจในการรับประทานอาหารสุขภาพและการออกกำลังกาย โดยกิจกรรมกีฬาที่น่าสนใจในปัจจุบันมีหลากหลายประเภทและประเภทหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยม ได้แก่ การวิ่งมาราธอน สามารถสังเกต

ได้จากจำนวนโปรแกรมการแข่งขันที่มีจำนวนสูงขึ้นทุกปีและสูงถึง 550 โปรแกรมในปี 2559 (ที่มา : บริษัท จ็อกแอนด์จอย จำกัด. (2559). โปรแกรมกิจกรรม เดิน-วิ่ง-ผจญภัย-ไตรกีฬา ทั่วประเทศ 2016. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2559, จาก http://www.qa.mua.go.th/Thai/seminar_document.htm)

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
จำนวนโปรแกรมการแข่งขัน (ครั้ง)	31	62	49	35	57	42	46	54	46	56	43	29

การวิ่งมาราธอนเป็นการวิ่งที่ต้องอาศัยความอดทนและความพยายามในการฝึกซ้อม นักวิ่งต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ ต้องควบคุมอาหารและฝึกการควบคุมระดับพลังงานในร่างกายให้เหมาะสมและยาวนานที่สุดให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะการแข่งขันในแต่ละครั้งนั้นระยะทางในการวิ่ง 42.195 กม. (ที่ระยะมาราธอนปกติ) ประกอบกับระยะเวลาในการวิ่งที่ยาวนาน และสำหรับผู้เริ่มต้นการฝึกซ้อมมีระยะเวลาถึง 12 สัปดาห์ (3 เดือน) สำหรับนักวิ่ง 3 ระดับ (ที่มา : บริษัท จ็อกแอนด์จอย จำกัด. (2559). โปรแกรมกิจกรรม เดิน-วิ่ง-ผจญภัย-ไตรกีฬา ทั่วประเทศ 2016. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2560, จาก <http://www.jogandjoy.com/index.php?tpid=0064>)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตประกอบด้วย ด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ ด้านความคิดเห็น กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค สำหรับเป็นแนวทางแก่ผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนหรือสถานประกอบการที่ต้องการข้อมูล เพื่อวางกลยุทธ์การตลาดธุรกิจกีฬาและสุขภาพสำหรับสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน รวมถึงการนำข้อมูลมาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตประกอบด้วยด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ และด้านความคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ประโยชน์เชิงพาณิชย์

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค
2. เพื่อกระตุ้นให้ผู้ผลิตและวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ความสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกประเภทที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกประเภทที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ที่เข้าร่วมกิจกรรมในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1967: 887) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 385 คน เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน โดยรวมจำนวนตัวอย่างเป็น 400 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกตัวอย่างจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเก็บแบบตามจากสถานที่ฝึกซ้อมต่างๆ เช่น สวนลุมพินี สวนหลวง ร.9 เป็นต้น

ขั้นที่2 การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างจากผู้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนทุกประเภท และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 20-29 ปี

1.1.2.2 30-39 ปี

1.1.2.3 40-49 ปี

1.1.2.4 50 ปีขึ้นไป

1.1.3 สถานภาพสมรส

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส

1.1.3.3 หย่าร้าง / ม่าย / แยกกันอยู่

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 ปริญญาโท

1.1.4.4 ปริญญาเอก

1.1.5 รายได้

1.1.5.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000

1.1.5.2 20,001 – 40,000 บาท

1.1.5.3 40,001 – 60,000 บาท

1.1.5.4 60,001 บาท ขึ้นไป

1.1.6 อาชีพ

1.1.6.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

1.1.6.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.6.3 เจ้าของธุรกิจ

1.1.6.4 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา

1.1.6.5 ลูกจ้าง/รับจ้าง

1.1.6.6 อาชีพอิสระ

1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ

1.2.1 ด้านกิจกรรมสุขภาพ

1.2.1.1 การออกกำลังกายด้วยการวิ่งมาราธอน

1.2.1.2 การรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ

1.2.1.3 การพักผ่อนนอนหลับให้เพียงพอ

1.2.2 ด้านความสนใจต่อสุขภาพ

1.2.2.1 การเดินทาง/การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.2.2.2 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ออกแบบเพื่อสุขภาพ

1.2.2.3 หนังสือ/นิตยสาร/รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ

1.2.2.4 อาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ

1.2.3 ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ

1.2.3.1 การดูแลสุขภาพช่วยให้ไม่ต้องไปพบแพทย์

1.2.3.2 การดูแลสุขภาพช่วยให้มีอายุที่ยืนยาวขึ้น

1.2.3.3 การดูแลสุขภาพทำให้ดูดีและเป็นที่น่าสนใจ

1.2.3.4 การดูแลสุขภาพทำให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

พฤติกรรมมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขต
กรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

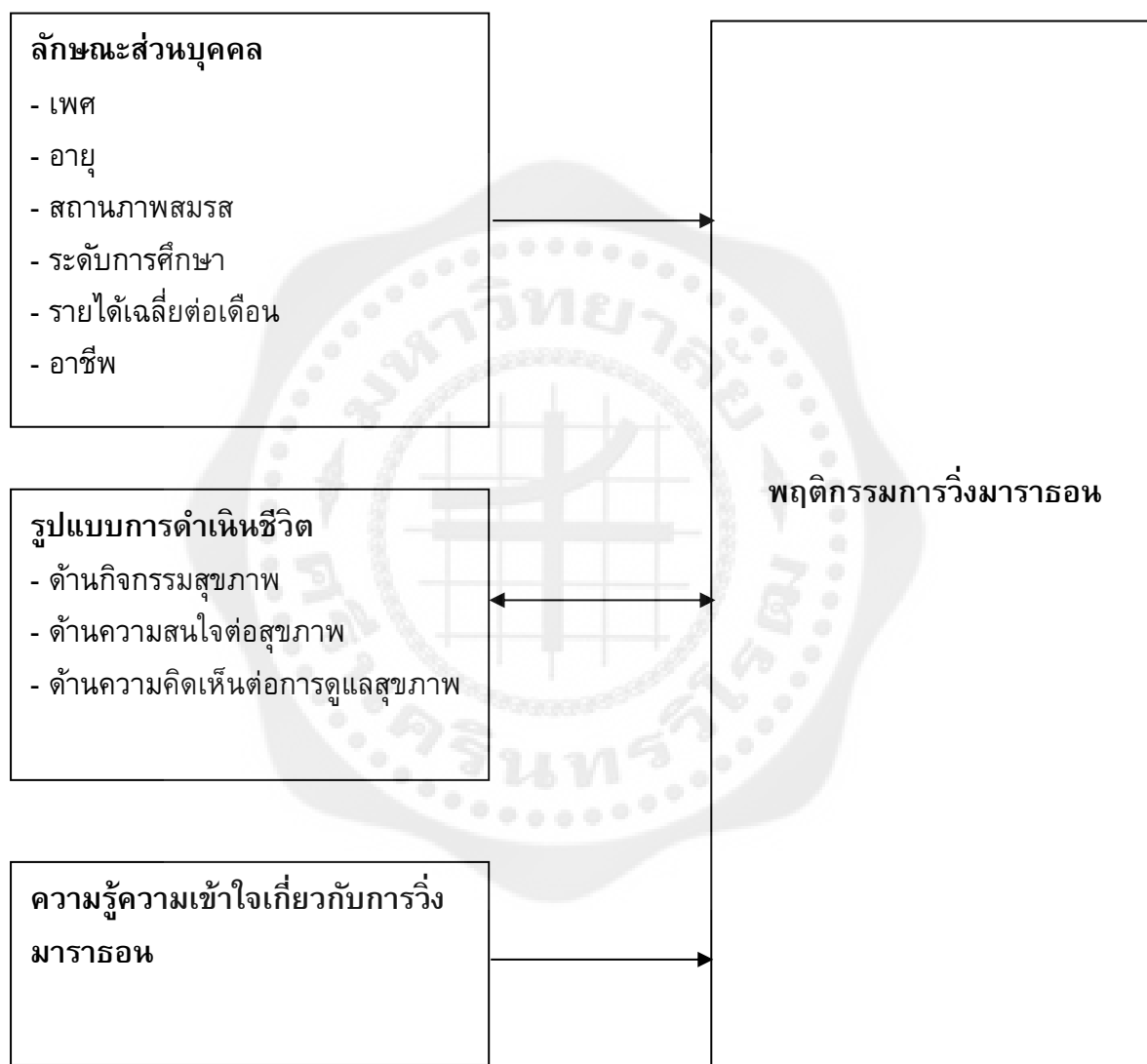
1. **ผู้บริโภคร** หมายถึง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนทุกประเภทที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป
2. **รูปแบบการดำเนินชีวิต** หมายถึง ลักษณะทางจิตวิทยาและสังคมศาสตร์ที่แสดงในรูปแบบของด้านต่างๆที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการวิ่งมาราธอน ได้แก่ด้านกิจกรรมสุขภาพ (Health Activities)ด้านความสนใจต่อสุขภาพ (Health Interest) และด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ (Health Opinions)
3. **พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน** หมายถึง พฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการวิ่งมาราธอน ประกอบด้วย ความถี่ในการซ้อมวิ่งมาราธอนในแต่ละเดือน ระยะเวลาในการฝึกซ้อมการวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในแต่ละปี ระยะทางที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง ระยะทางเป้าหมายที่ผู้บริโภครคาดหวังไว้ ของผู้บริโภครที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. **ความรู้ความเข้าใจ** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนทั้งด้านประวัติศาสตร์และวิทยาศาสตร์การกีฬาเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” มีกรอบแนวคิดงานวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน
2. ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าและการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต และความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle)
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน
4. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาวิ่งมาราธอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 38-39) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ รวมถึง อายุ เพศ วงจรชีวิต ครอบครัว การศึกษา รายได้ เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญต่อนักการตลาด เพราะเกี่ยวข้องกับ อุปสงค์ (Demand) ในตัวสินค้าทั้งหลายการเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ ซึ่งให้เห็นถึงการเกิดขึ้น ของตลาดใหม่และตลาดอื่นก็จะหมดไปหรือลดความสำคัญลง ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้

1.1 อายุ นักการตลาดต้องคำนึงถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องอายุ

1.2 เพศ จำนวนสตรี (สมรสหรือโสด ที่ทำงานนอกบ้านเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นักการตลาดต้องคำนึงว่าปัจจุบันสตรีเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ ซึ่งที่แล้มาผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจซื้อ นอกจากนั้นบทบาทของ สตรีและบุรุษบางส่วนที่ซ้ำกัน

1.3 วงจรครอบครัว ขั้นตอนแต่ละขั้นของวงจรชีวิตครอบครัวเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของพฤติกรรม ขั้นของวงจรชีวิตครอบครัวแบ่งออกเป็น 9 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะมี พฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

1.4 การศึกษาและรายได้ นักการตลาดต้องสนใจแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคลเนื่องจาก รายได้มีผลต่ออำนาจการซื้อ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพที่ดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้สูง กว่าผู้ที่มี การศึกษาต่ำ

เบเรลสัน และสไตเนอร์ (ชิบ จิตนิยม. 2534 : 27; อ้างอิงจาก Berelson ; & Steiner. n.d.) ได้แสดงความเห็นว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะดูและฟังการสื่อสารที่สอดคล้องกับกรอบอ้างอิงทาง

ความคิดของเขา ซึ่งกรอบอ้างอิงแนวความคิดนี้หมายรวมถึง บทบาททางเพศ การศึกษา ความสนใจ และความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ สถานภาพทางสังคมและอื่นๆ ที่เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญของ บุคคลโดยกรอบอ้างอิงทางความคิดเหล่านี้ทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของความรู้ ความคิด ความเชื่อกันคิดซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของคนตัวแปรทางด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่สำคัญที่นิยมนำมาศึกษาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อ (ชนัสต์ เกษมไชยานันท์, 2544: 24-26) มีดังต่อไปนี้

1.1 เพศ (Sex) จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่อง แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนด บทบาทและกิจกรรมของหญิงชายไว้ต่างกัน จึงส่งผลให้พฤติกรรมการสื่อสารของหญิงและชายต่างกัน ด้วย งานวิจัยทางนิเทศศาสตร์ยังชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงมักจะถูกโน้มน้าวใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย และมัก เผยแพร่ทัศนคติที่ได้รับการจูงใจนั้นให้ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย นอกจากนี้เพศหญิงมีแนวโน้มและความ ต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับ ข่าวสารนั้นด้วย

1.2 อายุ (Age) โดยทั่วไปบุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย และบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนเองมีอายุมากขึ้น ในประเด็นนี้ปริมาณและแบบแผนการใช้สื่อจะสัมพันธ์กับช่วงชีวิต ที่เปลี่ยนไป เนื่องจากในแต่ละช่วงชีวิต คนเราจะเปลี่ยนสถานที่ที่ใช้เวลาอยู่เป็นส่วนใหญ่ เช่น เด็ก เล็กต้องอยู่ในบ้าน วัยรุ่นอยู่กับกลุ่มเพื่อน หรือในโรงเรียน ผู้ใหญ่อยู่นอกบ้านหรือที่ทำงาน เป็นต้น แบบแผนการใช้เวลาเปลี่ยนไป เช่นเด็กเล็กจะเล่นและว่างเป็นหลัก ในขณะที่ผู้ใหญ่จะทำงานและมี เวลาว่างเป็นส่วนน้อย นอกจากนี้ลักษณะของกิจกรรมที่ทำและกลุ่มบุคคลที่แวดล้อมก็จะเปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงในวัฏจักรชีวิต (Life cycle) ดังกล่าวจึงมีผลต่อปริมาณการใช้สื่อ เช่น

1.2.1 เด็กเล็กจะใช้สื่อในบ้านเป็นส่วนใหญ่ และใช้เพื่อความบันเทิง

1.2.2 วัยรุ่นจะใช้สื่อนอกบ้านและ ใช้สื่อพร้อมกลุ่ม และใช้สื่อเพื่อความบันเทิง

1.2.3 ผู้ใหญ่จะใช้สื่อทั้งในและนอกบ้าน แต่จะมีเป้าหมายการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ในการใช้งาน มากกว่า

1.2.4 คนชราจะหันมาใช้สื่อในบ้านเป็นส่วนใหญ่อีกครั้งหนึ่ง แต่จะใช้เพื่อฆ่าเวลาหรือเป็น เพื่อนเป็นหลัก

1.3 การศึกษา (Education) นักวิชาการสื่อสารพบว่าการศึกษาคือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ ค่อนข้างสูงกับตัวแปรที่เกี่ยวกับการรับสารและใช้สื่อ การศึกษาของผู้รับสารทำให้ผู้รับสารมี พฤติกรรมการสื่อสารต่างกันไป โดยคนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นผู้รับสารที่ดีเนื่องจากมีความรู้ กว้างขวางในหลายๆเรื่อง และสามารถเข้าใจสารได้ดีจึงส่งผลให้คนที่มีการศึกษาสูงจะเลือกใช้ สื่อมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ

1.4 ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) โดยดูจากรายได้อาชีพ เชื้อชาติภูมิหลังของครอบครัว เป็นต้น เช่นคนที่มีความดีอาศัยอยู่ในเมือง อาจมีโอกาสเลือกซื้อได้หลากหลายประเภทกว่าและบ่อยครั้งกว่า โดยเฉพาะสื่อที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้

โดยสรุป ทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์เป็นแนวคิดที่พยายามอธิบายและให้ความสำคัญกับความแตกต่างในด้านคุณสมบัติของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงความพึงพอใจและความเข้าใจที่แตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทางประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ รายได้อาชีพ สถานภาพและระดับการศึกษา มาใช้ในการศึกษาความแตกต่างทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle)

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2545: 284-285) กล่าวว่า แบบของการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หมายถึง มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มมีกฎ หรือเกณฑ์ที่ทุกคนในกลุ่มพึงปฏิบัติ พฤติกรรมของแต่ละคนในกลุ่ม จึงเป็นไปในทำนองเดียวกัน เมื่อกลุ่มสังกัดชั้นทางสังคม และวัฒนธรรม พฤติกรรมของบุคคลในวัฒนธรรมเดียวกันจะมีรูปแบบ เช่น บุคคลเป็นสมาชิกของกลุ่มชั้นทางสังคม และวัฒนธรรมจะพัฒนาแบบแผนของการดำรงชีพตลอดจนถึงแบบแผนของการบริโภคขึ้นมาเพื่อใช้ในสังคม

ดารา ทีปะปาล (2542: 169) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง บุคคลมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างไร หรือ รูปแบบการใช้ชีวิตของบุคคลอยู่ในโลก ที่ส่งออกมาในรูปแบบกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นต่างๆ และแบบการดำเนินชีวิตนี้จะใช้ในความหมายครอบคลุมถึง กลุ่มบุคคลที่รวมกัน 3 ระดับคือ กลุ่มปัจเจกบุคคล กลุ่มเล็กของบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กันและกลุ่มบุคคลกลุ่มใหญ่

พลัมเมอร์ (Plummer. 1991) กล่าวว่า การดำเนินชีวิต คือ การให้เห็นถึงภาพรวมของวิถีการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล โดยการสร้างเป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากความต่อเนื่องของการดำเนินชีวิตในสังคม

วิธีการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ได้ใช้มาตรวัดลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographics) ซึ่งเป็นการวัดเชิงปริมาณ (Quantitative) ในรูปแบบของการจัดกลุ่มแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใน 1 ชุดคำถาม ได้แก่ กิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็น (Activities Interest and Opinions: AIOs) โดยการวัดแบบ AIOs นั้นจะใช้หลักการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่างๆ เรื่องให้ความสนใจและความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล

การจัด AIOs เพื่อการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต (AIO Categories of Lifestyle Studies)
(Plummer, 1974 cited in Gunter; & Furnham, 1996)

กิจกรรม (Activities)	ความสนใจ (Interest)	ความคิดเห็น (Opinions)
การทำงาน (Work)	ครอบครัว (Family)	ต่อตัวเอง (Themselves)
งานอดิเรก (Hobbies)	บ้าน (Home)	ปัญหาสังคม (Social Issues)
กิจกรรมสังคม (Social Even)	งาน (Job)	การเมือง (Politics)
การใช้เวลาว่าง (Vocation)	การร่วมกิจกรรมชุมชน (Community)	ธุรกิจ (Business)
การพักผ่อน (Entertainment)	การสันทนาการ (Recreation)	เศรษฐกิจ (Economics)
สมาชิกคลับ (Club membership)	เสื้อผ้า (Fashion)	การศึกษา (Education)
การร่วมกิจกรรมชุมชน (Community)	อาหาร (Food)	ผลิตภัณฑ์ (Product)
การเลือกซื้อ (Shopping)	สื่อ (Media)	อนาคต (Future)
กีฬา (Sports)	ความสำเร็จ (Achievement)	วัฒนธรรม (Culture)

ภาพประกอบ 2 แสดงการจัด AIOs เพื่อการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต

การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตด้วยการประเมินลักษณะทางจิตวิทยาและทางสังคมโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) ความคิดเห็น (Opinions) จะใช้เกณฑ์การวิเคราะห์การใช้ทรัพยากรและเวลาในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลมาจัดประเภทรูปแบบการดำเนินชีวิตและวิเคราะห์ควบคู่ไปกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคมากขึ้น ว่าปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางด้านสังคมศาสตร์ใดที่มีบทบาทต่อการวิ่งมาราธอนของแต่ละบุคคล

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเกี่ยวกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน

3.1 ความหมายของการออกกำลังกายและพฤติกรรมสุขภาพ

วลีรัตน์ แตรตุลากร (2541) กล่าวว่า การออกกำลังกาย หมายถึง การทำกิจกรรมใดๆ เพื่อให้อวัยวะของร่างกายได้เคลื่อนไหวไปได้อย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะออกแรงมากหรือน้อยก็ตาม ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ร่างกายแข็งแรงเท่านั้น แต่ยังทำให้มีสุขภาพดีและสามารถต้านทานโรคต่างๆ ได้อีกด้วย

จิตอารี ศรีอาคะ (2543) กล่าวว่า การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างมีแบบแผนโดยมีการกำหนด ความถี่ ความนาน ความแรง ระยะเวลาในการอบอุ่นร่างกายและระยะผ่อนคลายร่างกายที่ถูกต้องและมีการกระทำเป็นประจำก่อให้เกิดการเสริมสร้างสมรรถภาพและคงไว้ให้มีสุขภาพดี

สายัณห์ สุขยิ่ง (2543) กล่าวว่า การออกกำลังกาย หมายถึง การกระทำใดๆ ที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายเพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน และเพื่อสังคม โดยใช้กิจกรรมง่ายๆ เช่น วิ่ง กระโดดเชือก การบริหารร่างกาย การยกน้ำหนัก แอโรบิกแดนซ์ วายน้ำ ขี่จักรยาน เกม และการละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น

อนุสรณ์ ศิริอนันต์ (2546) กล่าวว่า การออกกำลังกาย หมายถึง การใช้กำลัง การเกร็ง กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ในการออกแรงกับการทำงานให้ร่างกายได้ใช้แรงงานหรือพลังงานที่มีอยู่เพื่อให้ร่างกาย หรือส่วนใดของร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวโดยใช้พลังงานเล็กน้อยแตกต่างกันออกไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการแข่งขัน การบริหารร่างกายเพื่อให้เกิดกิจกรรมต่อร่างกายและเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ

ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549) กล่าวว่า การออกกำลังกายหมายถึง การที่ร่างกายได้มีการเคลื่อนไหวระบบต่างๆ ของร่างกายทำให้ระบบการไหลเวียนของเลือดได้มีการสูบฉีดเพิ่มขึ้น และระบบกล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายได้มีการยืดหดและคลายกล้ามเนื้อโดยใช้กิจกรรมง่ายๆ เช่น วิ่ง กระโดดเชือก การบริหารร่างกาย การยกน้ำหนัก แอโรบิกแดนซ์ วายน้ำ ขี่จักรยาน เกม และการละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานได้อย่างกระฉับกระเฉง มีภูมิต้านทานโรคสูงมีประสิทธิภาพทางกายที่ดี

จากข้างต้นกล่าวได้ การออกกำลังกาย คือ การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง เพื่อความสนุกสนานและเพื่อสังคม โดยมักมีแบบแผนกำหนดความถี่ ความนาน ความแรง ระยะเวลาในการอบอุ่นร่างกายและระยะผ่อนคลายร่างกายที่ถูกต้อง เมื่อมีการฝึกฝนเป็นระยะเวลานานจะทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายสูงเพิ่มขึ้น

ภคพงศ์ วิเศษสินธุ์ (2553) ได้ให้ความหมายคำว่า พฤติกรรมสุขภาพ คือ การปฏิบัติหรือแสดงออกของบุคคลในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำในสิ่งที่มีผลต่อสุขภาพตนเอง โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพด้านต่างๆ คือ สุขภาพกาย สุขภาพจิตใจ/อารมณ์ สุขภาพสังคม และสุขภาพทางจิตวิญญาณ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างสมดุล

พรรณนา เหมือนผึ้ง (2550) กล่าวว่า พฤติกรรมสุขภาพ คือ การแสดงออกของแต่ละบุคคลในลักษณะการเรียนรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ที่ค่านิยมและการกระทำหรือไม่กระทำที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือมีผลต่อสุขภาพของตนเอง ของบุคคลอื่นๆ ในครอบครัว หรือของชุมชนแล้วแต่กรณี โดยแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่

1. พฤติกรรมการป้องกันโรค (Preventive health behavior) การปฏิบัติตัวของบุคคลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเจ็บป่วย หรือโรคต่างๆ

2. พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (Health promotive behavior) การปฏิบัติที่ส่งเสริมสุขภาพของตนเอง หรือบุคคลอื่นๆ ในครอบครัวและชุมชนด้วย ได้แก่ การออกกำลังกาย การไม่ดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

3. พฤติการณ์เจ็บป่วย (Illness behavior) การปฏิบัติที่บุคคลกระทำเมื่อรู้สึกว่ามี ความผิดปกติเกิดขึ้นกับตนเอง เช่น เมื่อรู้สึกปวดท้อง บุคคลอาจมีพฤติกรรมต่อการปวดท้องได้หลายลักษณะ เช่น การเพิกเฉยเพื่อรอดูอาการต่อไป การถามเพื่อนฝูงเกี่ยวกับอาการของตนเอง การแสวงหาการรักษาพยาบาล การหลบหนีสังคม

4. พฤติกรรมเมื่อรู้ว่าตนเป็นโรค (Sick-role behavior) การปฏิบัติที่บุคคลกระทำหลังจากทราบผลการวินิจฉัยโรคแล้ว เช่น การรับประทานยาตามแพทย์สั่ง การออกกำลังกาย การลดกิจการที่ทำให้เกิดอาการของโรครุนแรงมากขึ้น

3.2 แบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotional Model)

เพนเดอร์. (Pender.1987) ได้พัฒนารูปแบบการส่งเสริมสุขภาพจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งเน้นความสำคัญของสติปัญญาในการที่จะช่วยควบคุมพฤติกรรม แนวคิดนี้เชื่อว่าบุคคลจะลงมือกระทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ตลอดจนปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็น แบบแผนในการดำเนินชีวิตนั้น เป็นผลจากการได้รับอิทธิพลของปัจจัย 3 ด้านด้วยกัน คือ ปัจจัยด้านความรู้-การรับรู้ (Cognitive perceptual factors) ของบุคคล ปัจจัยส่งเสริม (Modifying factors) และ สิ่งชักนำในการปฏิบัติ (Cues to action) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านความรู้-การรับรู้ (Cognitive Perceptual Factors) ปัจจัยนี้นับเป็นกระบวนการขั้นแรกของการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติ และคงไว้ซึ่งพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคล และที่สำคัญปัจจัยด้านนี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ปัจจัยด้านนี้ประกอบด้วย

- 1.1 ความสำคัญของสุขภาพ (The importance of health)
- 1.2 การรับรู้การควบคุมสุขภาพ (Perceived control of health)
- 1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived self efficacy)
- 1.4 คำจำกัดความของสุขภาพ (Definition of health)

1.5 การรับรู้ต่อภาวะสุขภาพ (Perceived health status)

1.6 การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (Perceived benefit of health promoting behaviors)

1.7 การรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (Perceived barriers of health promoting behaviors)

2. ปัจจัยส่งเสริม (Modifying Factors) จะส่งผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพทางอ้อม โดยผ่านปัจจัยด้านความรู้ และการรับรู้ ปัจจัยด้านนี้ประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยทางประชากร (Demographic factors)

2.2 ลักษณะทางชีววิทยา (Biological characteristics)

2.3 อิทธิพลระหว่างบุคคล (Interpersonal influences)

2.4 ปัจจัยสถานการณ์ (Situational factors)

2.5 ปัจจัยพฤติกรรม (Behavior factors)

3. สิ่งชักนำในการปฏิบัติ (Cues to Action) มี 2 ลักษณะคือ สิ่งชักนำภายใน เช่น การรับรู้ถึงศักยภาพของตนเอง สิ่งชักนำภายนอก เช่น การพูดคุยสนทนากับบุคคลอื่น ล้วนมีส่วนผลักดันหรือสนับสนุนให้บุคคลมีพฤติกรรมส่งเสริม

แนวคิดพฤติกรรมสุขภาพเป็นอีกหนึ่งตัวแปรสำคัญที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อให้เข้าใจถึงทัศนคติของผู้บริโภค และวิเคราะห์วิถีการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างว่าสอดคล้องกับพฤติกรรมสุขภาพอย่างไร ภายใต้การวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีประชากรศาสตร์

3.3 พฤติกรรมการออกกำลังกาย

พฤติกรรมการออกกำลังกาย เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมสุขภาพ เนื่องจากพฤติกรรมการออกกำลังกายเป็นการดูแลตนเองให้มี สุขภาพแข็งแรง สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุข และหลีกเลี่ยงอันตรายต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อสุขภาพ

พฤติกรรมการออกกำลังกาย หมายถึง การกระทำใดๆ ทำให้มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ โดยใช้กิจกรรมง่ายๆ หรือมีกติกาการแข่งขันง่ายๆ เป็น การปฏิบัติตนในการออกกำลังกาย ทั้งในด้านรูปแบบกิจกรรมการออกกำลังกาย โดยมีความบ่อย (จำนวนครั้งต่อ สัปดาห์) ระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละครั้ง ช่วงเวลาการออกกำลังกายและสถานที่ที่ออกกำลังกาย รวมถึงกิจกรรมและระยะเวลาของการบริหารเพื่ออบอุ่นร่างกายและการผ่อนคลายร่างกาย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณา ถึงพฤติกรรมออกกำลังกายให้ถูกต้องและมีประโยชน์ ต่อร่างกายไม่ ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ และร่างกายทุกส่วนได้ออกกำลังกายนั้น จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับ พฤติกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้อง ดังที่ วิทยาลัยเวชศาสตร์การกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (The American College of Sports Medicine < ACSM >1995) ได้เสนอให้ใช้พฤติกรรมขั้นพื้นฐานใน

การออกกำลังกาย โดยมีองค์ประกอบของการออกกำลังกายตามหลักเกณฑ์ของ “ฟิตท์” (Frequency Intensity Time Type< FITT> ดังนี้

1. หลักของความถี่ของการออกกำลังกาย (Frequency of Exercise) เป็นหลักของการกำหนดความถี่ เป็นจำนวนครั้งของการออกกำลังกายในแต่ละสัปดาห์โดยควรออกกำลังกาย 3-5 ครั้ง ต่อสัปดาห์ และต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ จึงจะมีผลในการเพิ่มสมรรถภาพทางร่างกาย ทำให้เกิดความทนทานของปอดหัวใจ สำหรับการออกกำลังกายในจำนวนครั้งนี้น้อยกว่านี้ จะมีผลแค่การเผาผลาญพลังงานเท่านั้นแต่ไม่มีผลในการเพิ่มสมรรถภาพทางกายภาพทางกาย

2. หลักของความแรงหรือความหนักของการออกกำลังกาย (Intensity of Exercise) เป็นหลักการกำหนดขนาดของการออกกำลังกาย ซึ่งในแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน การออกกำลังกายโดยใช้ความแรงมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถเดิม หลักการคำนวณความแรงของการออกกำลังกายที่นิยม คือ ใช้ค่าอัตราการเต้นของหัวใจเป้าหมายหลัก โดยอัตราการเต้นของหัวใจเป้าหมายสามารถคำนวณได้จากอัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจเท่ากับ 220 - อายุ (ปี) เป็นการวัดดูอัตราการเต้น ของหัวใจขณะออกกำลังกาย ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการใช้ออกซิเจนอย่างเพียงพอและปลอดภัยโดยแบ่งขนาดของการออกกำลังกายเป็น 3 ระดับ คือ

- ระดับต่ำ (Low Intensity) หมายถึง เมื่อออกกำลังกายแล้วหัวใจเต้นประมาณ ร้อยละ 50-60 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด
- ระดับปานกลาง (Moderate Intensity) หมายถึง เมื่อออกกำลังกายแล้วหัวใจเต้นประมาณ ร้อยละ 66-85 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด
- ระดับสูง(High Intensity) หมายถึง เมื่อออกกำลังกายแล้วหัวใจเต้นมากกว่า ร้อยละ 85 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด

ทั้งนี้ในส่วนของการวัดถึงความแรงหรือความหนักของการออกกำลังกายนี้ วิทยาลัยเวชศาสตร์การกีฬาแห่งสหรัฐ (ACSM 1995) ได้เสนอให้ประเมินจากความรู้สึกเหนื่อยหัวใจเต้นเร็วจนถึงระดับอัตราการเต้นของหัวใจที่เป็นเป้าหมายของบุคคลนั้น การประเมินโดยใช้วิธีการทดสอบการพูด (Talk Test) โดยการประเมินได้ 3 ระดับคือ

- ระดับเบา โดยไม่ทำให้รู้สึกเหนื่อยหรืออาจเหนื่อยเล็กน้อยหรือสามารถร้องเพลงขณะออกกำลังกายได้
- ระดับปานกลาง ทำให้ท่านรู้สึกเหนื่อยพอประมาณ (หายใจแรงขึ้นกว่าปกติเล็กน้อยหรือพูดคุยกับคนข้างเคียงจนจบประโยค)
- ระดับหนัก ทำให้ท่านรู้สึกเหนื่อยมากหรือหอบ (หายใจเร็วแลแรงทางปากหรือหายใจทางปากหรือไม่สามารถพูดคุยกับคนข้างเคียงได้จนจบประโยค)

3. หลักของระยะเวลาหรือความนานของการออกกำลังกาย (Time or Duration of Exercise) เป็นหลักของช่วงเวลาในการออกกำลังกาย โดยทั่วไปควรอยู่ในระหว่าง 20 – 60 นาที และมีความต่อเนื่องซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ช่วงหรือ 3 ขั้นตอนต่อเนื่องดังนี้

- ระยะอบอุ่นร่างกาย (Warm up Phase) เป็นช่วงเวลาสำหรับการเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อนการออกกำลังกายจริงหรือเต็มที่ เพื่อให้เกิดคุณภาพสูงสุดเมื่อออกกำลังกายจริงทำให้การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อหดตัวดีขึ้น การเคลื่อนไหวของข้อต่างๆ คล่องแคล่ว ระยะนี้ใช้เวลาประมาณ 5 -10 นาที สำหรับลักษณะของการออกกำลังกายอบอุ่นร่างกาย เช่น การเดินช้าๆ หรือการออกกำลังกายยืดกล้ามเนื้อต่างๆ โดยเฉพาะบริเวณแขน ขา เพื่อลดอาการบาดเจ็บขณะออกกำลังกาย ในการอบอุ่นร่างกายจำเป็นต้องคำนึงถึงอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมด้วย ถ้าสภาพแวดล้อมมีการร้อนอาจใช้เวลาสั้นๆ แต่ถ้าอากาศหนาวจำเป็นต้องใช้เวลานานมากขึ้นไปด้วย

- ระยะออกกำลังกาย (Exercise Phase) เป็นช่วงเวลาที่ออกกำลังกายจริง หรือเต็มที่หลังจากอบอุ่นร่างกายแล้ว การที่จะออกกำลังกายประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของวัย สภาพร่างกายความชอบ ระยะนี้ใช้เวลา 20-30 นาที ส่วนใหญ่เป็นการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

- ระยะผ่อนคลายร่างกาย (Cool Down Phase or Warm Phase) เป็นระยะหลังออกกำลังกายเต็มที่แล้ว ซึ่งจะต้องมีการผ่านคลายการออกกำลังกายให้ลดลงเป็นลำดับโดยการเดินการบริหาร หรือออกกำลังกายโดยยืดกล้ามเนื้อ เพื่อปรับอุณหภูมิของร่างกาย การหายใจเพื่อให้ร่างกายกลับเข้าสู่ภาวะปกติและช่วยลดอาการปวดระยะนี้ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

3.4 ประเภทการออกกำลังกาย (Type of Exercise)

เป็นหลักการจำแนกประเภทการออกกำลังกายที่เน้นสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การเพิ่มประสิทธิภาพของปอดและหัวใจ และเพิ่มความยืดหยุ่นและการผ่อนคลายของกล้ามเนื้อ ดังนี้

3.4.1 การออกกำลังกายแบบไอโซเมตริก (Isometric of Exercise) เป็นการออกกำลังกายอยู่กับที่เป็นการเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

3.4.2 การออกกำลังกายแบบไอโซโทนิค (Isotonic of Exercise) เป็นการออกกำลังกายโดยการเกร็งกล้ามเนื้อพร้อมกับการเคลื่อนไหวต่างๆ เป็นการออกกำลังกายเพิ่มกล้ามเนื้อภายนอก

3.4.3 การออกกำลังกายแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Exercise) เป็นการออกกำลังกายที่ใช้ออกซิเจนจำนวนและเป็นการออกกำลังกายเพิ่มความยืดหยุ่นและแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

3.4.4 การออกกำลังกายแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Exercise) เป็นการออกกำลังกายที่อาศัยพลังงานจากครีเอที นิโนฟอสเฟต (Creatinine Phosphate) และดรีโนซินโตรฟอสเฟต (Adrenosine Triposphate < ATP >) หรือใช้ออกซิเจนน้อย

ความสม่ำเสมอในการออกกำลังกาย คือ มีความต่อเนื่องในการออกกำลังกายโดยมีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้องและมีการออกกำลังกายที่สม่ำเสมอ

จากการที่กล่าวมาแล้วนั้นพฤติกรรมการออกกำลังกายมีองค์ประกอบหลัก 5 ด้าน ผู้วิจัยได้ปรับใช้พฤติกรรมการออกกำลังกายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้คือ มีความถี่ของการออกกำลังกาย(Frequency of Exercise) โดยควรออกกำลังกาย 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์ มีความแรงหรือความหนักของการออกกำลังกาย (Intersity of Exercise) โดยการประเมินการทดสอบการพูด (Talk Test) มีความนานหรือระยะเวลาของการออกกำลังกาย (Time or Duration of Exercise) โดยช่วงเวลาในการออกกำลังกายควรอยู่ในระหว่าง 20-60 นาที มีประเภทของ

การออกกำลังกาย (Type of Exercise) ที่เน้นสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การเพิ่มประสิทธิภาพของปอดและหัวใจและเพิ่มความยืดหยุ่นและการผ่อนคลายของกล้ามเนื้อ คือ การออกกำลังกายแบบใช้ออกซิเจน(Anaerobic Exercise) และมีความสม่ำเสมอในการออกกำลังกาย

โดยสรุป ทฤษฎีพฤติกรรมการออกกำลังกายเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญในด้านคุณสมบัติในองค์ประกอบ พฤติกรรมพื้นฐานของการออกกำลังกาย ซึ่งมีประกอบด้วย ความถี่ ความแรงหรือความหนัก และระยะเวลาหรือความนาน สืบเนื่องจากพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนที่ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา ยังไม่มีทฤษฎีเฉพาะเรื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงอ้างอิงหลักการเดียวกันนี้ในการวิจัยและออกแบบสอบถาม

2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาวิ่งมาราธอน

การวิ่งมาราธอนนั้นเป็นกีฬาที่มีผู้นิยมเป็นจำนวนมาก ประมาณ 2,500 ปีเศษ ย้อนไปสมัยอาณาจักรโรมันรุ่งเรืองมีการทำสงครามกับชาวเปอร์เซียอยู่บ่อยครั้ง ครั้งหนึ่งรบกันที่เมืองสปาดา โรมันชนะศึกและทหารชื่อ ฟิดิปปีเดส(Pherdippides) ได้รับมอบหมายให้กลับไปรายงานเจ้าเมืองเอเธนส์ ฟิดิปปีเดสได้วิ่งจากเมืองที่ทำการศึกข้ามทุ่งมาราธอนด้วยระยะทางถึง 40 ไร่ใช้เวลาประมาณ 48 ชั่วโมง เมื่อฟิดิปปีเดสวิ่งข้ามประตูเมืองเขาตะโกนว่า “จงยินดี เราชนะแล้ว” พอสิ้นเสียงเขาก็ขาดใจตายอยู่ ณ บริเวณนั้น จึงเป็นตำนานนับตั้งแต่นั้นมา จากนั้นในปี พ.ศ.2477 เมื่อมีการจัดแข่งขันวิ่งทนายะยาวขึ้นเป็นครั้งแรกในกีฬาโอลิมปิกเขาจึงตั้งชื่อว่า มาราธอน โดยจัดที่เอเธนส์ในระยะทาง 24ไมล์ 1500หลา ผู้ชนะในครั้งนั้นเป็นชาวกรีก ชื่อ สปิริดอน หลุย(Spirodon Louis) ทำเวลา 2.58.50 ชม. ชื่อของสปิริดอน เป็นประวัติศาสตร์ ปัจจุบันเรามักจะเห็นตัวผลิตภัณฑ์หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับกีฬานี้เอาคำว่า “Spyridon” ไปใช้ เช่น ชื่อบริษัทเกี่ยวกับกีฬา เป็นต้น

ระยะทางมาราธอนถูกปรับเปลี่ยนในปี พ.ศ. 1908 ณ โอลิมปิก กรุงลอนดอน ประเทศสหรัฐอเมริกา ระยะทางเดิมถูกปรับให้ยาวออกไปเป็น 26 ไมล์ 385 หลา หรือ 42.195 กม. เพราะต้องการให้เส้นชัยอยู่หน้าพระพักตร์เจ้าหญิงพอดี และต่อจากนั้นมาได้ยึดระยะนี้เป็นมาตรฐานจนถึงปัจจุบัน ผู้เป็นแชมป์คนแรกในระยะทาง 42.195 กม. คือ จอห์น เฮย์(John Hayes) นักวิ่งอเมริกัน ใช้เวลาทั้งสิ้น 2.55.18 ชม. การวิ่งมาราธอนจำเป็นต้องใช้ความอดทนและการฝึกฝนอย่างหนัก โดยนักวิ่งมาราธอนส่วนใหญ่จะทำการศึกษาข้อมูลทั้งทางโภชนาการและทางเทคนิค เพื่อยืดระยะเวลาในการใช้พลังงานให้ยาวนานที่สุด

ในปัจจุบันรูปแบบการและระยะทางการจัดมาราธอนมีหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

1. ฟันรัน (Fun run) หรือที่เรียกกันว่า เดิน วิ่งเพื่อการกุศล ระยะทาง 3.5 - 5 กิโลเมตร เหมาะสำหรับผู้ที่เริ่มต้นออกกำลังกายใหม่ ๆ ผู้วิ่งจะรู้สึกสนุกสนาน เพราะมีเพื่อนร่วมเดินวิ่งจำนวนมาก

2. มินิฮาล์ฟ มาราธอน (Mini half marathon) ระยะทาง 10.5 กิโลเมตร เป็นระยะทางที่นักวิ่งเพื่อสุขภาพนิยมกันมากเพราะระยะทางไม่มาก ไม่น้อยจนเกินไป เหมาะสำหรับการออกกำลังกายจริงๆ

3. ฮาล์ฟ มาราธอน (Half marathon) ระยะทาง 21 กิโลเมตร เป็นอีกระยะทางหนึ่งที่นักวิ่งที่เคยผ่านการวิ่งหลายๆ สนามชื่นชอบซึ่งผู้วิ่งควรผ่านการฝึกซ้อมมาพอสมควร เพื่อป้องกันการบาดเจ็บ

4. มาราธอน (Marathon) ระยะทาง 42.195 กิโลเมตร เป็นระยะทางมาตรฐานที่จัดแข่งขันระดับนานาชาติทั่วโลก ในประเทศไทยจะมีการจัดวิ่งมาราธอนอยู่ไม่กี่สนาม เช่น กรุงเทพฯ มาราธอน หาดใหญ่มาราธอน จอมบึงมาราธอน ฯลฯ ซึ่งนักวิ่งระยะนี้ก็จะมีทั้งนักวิ่งสมัครเล่น และนักวิ่งอาชีพ ผู้วิ่งควรฝึกฝนเตรียมความพร้อมให้ดีและควรผ่านการตรวจสุขภาพมาก่อน

5. อัลตรา มาราธอน(Ultra marathon) ระยะทางมากกว่า 42.195 กิโลเมตร เช่น เกาะสมุยอัลตร้ามาราธอน เป็นการจัดวิ่งรอบเกาะสมุย ระยะทางมากกว่า 50 กิโลเมตร นักวิ่งส่วนใหญ่เป็นผู้แข็งแกร่งผ่านสนามวิ่งมาอย่างโชกโชนถือเป็นการทดสอบสมรรถภาพที่ดี (คู่มือการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสำหรับประชาชน)

การจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนในประเทศไทยยังมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จากจำนวนโปรแกรมการแข่งขันที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลและประชาสัมพันธ์สำหรับปี 2559

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
จำนวนโปรแกรมการแข่งขัน (ครั้ง)	31	62	49	35	57	42	46	54	46	56	43	29

(ที่มา : <http://www.patrunning.com/> ข้อมูล ณ วันที่ 23.09.2559 16:00)

โดยไม่รวมถึงกิจกรรมที่เผยแพร่ในสังคมออนไลน์ (Social Media) อื่นและเว็บไซต์ศูนย์กลางข้อมูลและประชาสัมพันธ์ เช่น

<http://www.jogandjoy.com/>

<http://www.wingnaidee.com/events/>

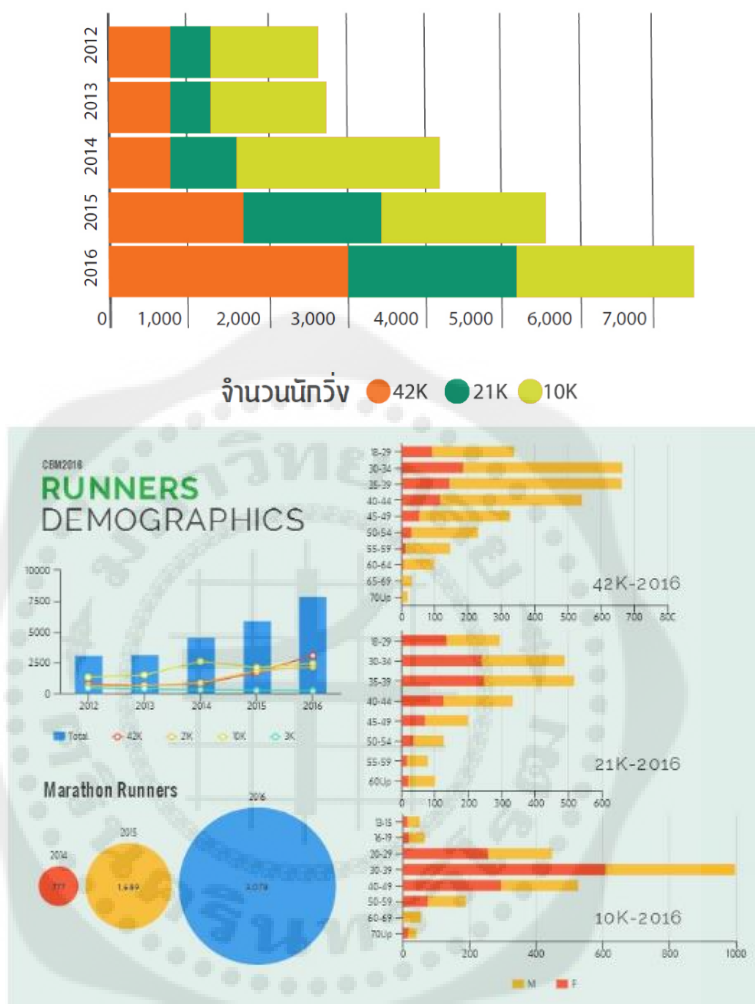
<http://www.forrunnersmag.com/events/>

<http://www.jimrunning.net/races/>

กิจกรรมการแข่งขันใหญ่ประจำปีที่สำคัญ ได้แก่ จอมบึงมาราธอน จังหวัดราชบุรี ที่มีมายาวนานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 โดยในปัจจุบันเป็นการจัดแข่งขันประจำปี 2560 เป็นครั้งที่ 32 จำนวนการรับสมัครทั้งสิ้นทุกประเภทอยู่ที่ 8,000 คน เหยี่ยุและเสื้อผู้พิชิตจะได้รับหากสามารถปฏิบัติได้

ตามกติกาแบ่งเป็น 3 ประเภทการแข่งขัน ได้แก่ มาราธอน 8 ชั่วโมง ฮาล์ฟมาราธอน 6 ชั่วโมง มินิมาราธอน 4 ชั่วโมง โดยมีสถิติปีก่อนหน้าดังต่อไปนี้

สถิติผู้เข้าร่วมที่ผ่านมา

ภาพประกอบ 3 แสดงสถิติการจัดการแข่งขันจอมบึงมาราธอน

ที่มา : จอมบึงมาราธอน <http://www.chombuengmarathon.com/> ข้อมูล ณ วันที่ 23.09.2559 16:00.(online.)

สำหรับกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่สำคัญที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งในปี 2560 จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 29 โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 2,936 คน เป็นเพศชาย 2,068 คน และเพศหญิง 413 คน โดยมีประเภทการแข่งขัน 3 ประเภท ได้แก่ มาราธอน 6 ชั่วโมง ฮาล์ฟมาราธอน 3 ชั่วโมง มินิมาราธอน 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยเริ่มการแข่งขันตั้งแต่เวลาเที่ยงคืน

เป็นต้นไป สำหรับประเภทมาราธอน ผู้ชนะแข่งขันอันดับที่ 1-5 ในกลุ่มที่แบ่งตามช่วงอายุ จะได้รับถ้วยรางวัลพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จากแนวโน้มข้างต้นกล่าวได้ว่าคนไทยให้ความสนใจในการวิ่งมาราธอนมากขึ้นโดยแนวโน้มดังกล่าว เป็นตัวแปรสำคัญในการจัดหาสินค้าบริการเพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตามการออกกำลังกายด้วยการวิ่งมาราธอนต้องตระหนักถึงความพร้อมและความเข้าใจก่อนดำเนินการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง หากผู้ร่วมแข่งขันมีความเข้าใจพื้นฐานของการวิ่งมาราธอนแล้ว จะทำให้ผู้วิ่งสามารถอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผล ถึงความสัมพันธ์ในเรื่องวิธีการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน

3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทรงศักดิ์ ไพศาล (2541) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนในการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของบุคลากรในสำนักงานเลขานุการครูสภา พบว่าบุคลากรในสำนักงานเลขานุการครูสภา มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สรลรัตน์ พลอินทร์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายและสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล พบว่าการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มนูญ ขอเสงี่ยมและพิสุทธิ คงช้า (2542) ได้ศึกษาเรื่อง สภาวะสุขภาพในกลุ่มประชาชนจังหวัดราชบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการออกกำลังกายทุกวัน แต่ไม่ได้ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องและเพียงวันละ 1 ครั้ง ส่วนใหญ่การออกกำลังกายจะได้มาจากการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างต่อเนื่องสะสมนานมากกว่า 30 นาที ขึ้นไป เมื่อพิจารณาภาพรวมของพฤติกรรมการออกกำลังกายพบว่าอยู่ในระดับต่ำจำนวนมากที่สุด จึงทำให้เกิดความแตกต่างของพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวิณี พิทักษ์ภาร (2548) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคน้ำมันข้าวโพดของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภค คือรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรม ได้แก่ ท่านรับประทานอาหารเช้า 3 มื้อตามหลักโภชนาการ ท่านชมรายการโทรทัศน์หรืออ่านหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพ กับพฤติกรรมด้านแนวโน้มในการบริโภค มีความสัมพันธ์กัน ส่วนรูปแบบการดำเนินชีวิตอื่นๆ คือการรับประทานอาหารเช้า ท่านพักผ่อนอย่างน้อยวันละ 7-8 ชม. และท่านออกกำลังกาย กับพฤติกรรมการบริโภคด้านแนวโน้มในการบริโภค ไม่มีความสัมพันธ์กัน

มงคล แผลงสาเคน (2548) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษา มีการออกกำลังกายเป็นประจำร้อยละ 62.4 ใช้เวลาในการออกกำลังกาย 31 นาทีขึ้นไปร้อยละ 53.4 และ 21-30 นาที ร้อยละ 27.8 ความหนักในการออกกำลังกายอยู่ในระดับหนักมาก ร้อยละ 6.5 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 77.6 อยู่ในระดับต่ำร้อยละ 15.6

วันเพ็ญ ใจทน (2549) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานที่ปฏิบัติงานประจำสำนักงานใหญ่ จำนวน 255 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงและชายจำนวนใกล้เคียงกัน พฤติกรรมสุขภาพการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง คือ อายุ โดยพนักงานที่มีอายุมากมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพดีกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยกว่า พนักงานที่มีตำแหน่งสูงกว่ามีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพดีกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งต่ำกว่า พนักงานที่มีรายได้สูงจะมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพดีกว่าพนักงานที่มีรายได้ต่ำกว่า พนักงานที่สมรสแล้วจะมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพดีกว่าพนักงานที่เป็นโสด

ชนชญาณ์ จันทรวิวัฒกุล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภค ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษา พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร สามารถจัดแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มปฏิบัติตัวเพื่อสุขภาพ กลุ่มคำนึงถึงสุขภาพ กลุ่มรักสวยรักงาม กลุ่มไม่ใส่ใจสุขภาพและกลุ่มบั่นทอนสุขภาพ และพฤติกรรมการบริโภค ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำ และพบว่าแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากรในด้าน เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระดับการดูแลสุขภาพ แต่ไม่แตกต่างกันตามอายุ อาชีพ รายได้และสถานะสุขภาพ รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการวิจัยนี้ มีเพียง 2 กลุ่ม ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภค ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ได้แก่ กลุ่มปฏิบัติตัวเพื่อสุขภาพ(.131) มีความสัมพันธ์กับการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ประเภทอุปกรณ์เพื่อสุขภาพและกลุ่มละเลยสุขภาพ(.099) มีความสัมพันธ์กับการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพประเภทอาหารเสริม เนื่องจากต้องการที่จะชดเชย ในส่วนของการกระทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ขาดหายไป เช่น การออกกำลังกาย การพักผ่อนที่เพียงพอ เป็นต้น ส่วนรูปแบบการดำเนินชีวิตกับทัศนคติที่มีต่อผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ไม่พบความสัมพันธ์แต่อย่างใด

กิงดาว รัตนเวชชัยวิมล (2551) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมสุขภาพของผู้มารับบริการทางการแพทย์ กรณีศึกษา กองแพทย์หลวง พระบรมมหาราชวัง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้รับบริการทางการแพทย์ แผนกผู้ป่วยนอก จำนวน 200 คน ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสม ด้านการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยมีระดับพฤติกรรมเหมาะสมสูงสุด ทัศนคติในภาพรวมอยู่ในระดับดี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพของผู้มารับบริการทาง

การแพทย์ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ทักษะติดต่อพฤติกรรมสุขภาพ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในครอบครัวและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

ขวัญดาว กล่ำรัตน์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสถานสมรสจะแสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ทั้งทางด้านสังคมและจิตใจระหว่างบุคคลและการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากระบบ ครอบครัว การมีคู่ชีวิต จะมีความผูกพันต่อกันอย่างลึกซึ้งระหว่างคู่สมรสกับคู่สมรส เมื่อคู่สมรสเจ็บป่วยจะมีคนดูแลช่วยเหลือเอาใจใส่ต่อกัน ต่างจากกลุ่มสถานภาพสมรสอื่นที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวที่ต้องช่วยเหลือตัวเองทั้งปกติและยามเจ็บป่วย จึงทำให้ผู้ที่มีสถานภาพโสด หม้าย หย่า แยกกัน ต้องใส่ใจตนเอง

ไผ่หาความรู้ที่ถูกต้องและพยายามดูแลตนเองเพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรงเพราะไม่มีผู้ดูแล หากเจ็บป่วยจะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามได้ เช่น ค่าใช้จ่ายยามพอ ไม่มีคนเฝ้ายามเจ็บป่วย จึงทำให้ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพที่แตกต่างกัน

จินตนา มหัสกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการการออกกำลังกายของประชาชนและความสัมพันธ์กับนโยบายในการเสริมสร้างสุขภาพของรัฐ ศึกษาเฉพาะกรณีเขตหมู่ 4 บ้านหนองแกขน ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า พฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากรส่วนใหญ่ มีการออกกำลังกายเป็นประจำ สาเหตุที่ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และสถานที่ออกกำลังกายเป็นประจำ คือภายในบริเวณบ้าน 2) ความต้องการการออกกำลังกายของประชากรภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีเพียงความต้องการด้านบริการทางวิชาการที่อยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออกกำลังกายกับความต้องการการออกกำลังกายของประชากร ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สอดคล้องกับนโยบายในการเสริมสร้างสุขภาพของรัฐและความต้องการการออกกำลังกายของประชากรกลุ่มตัวอย่างสอดคล้องกับนโยบายในการเสริมสร้างสุขภาพของรัฐ

สิทธิพันธ์ ทนไชย (2554) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติและกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าเสมือน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ซื้อสินค้าเสมือนอายุระหว่าง 15 - 45 ปี จำนวน 400 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ซื้อสินค้าเสมือนในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ 1) กลุ่มผู้นำเทรนด์ (Leaders) 2) กลุ่มทันกระแส (Followers) 3) กลุ่มรับตาม (Adopters) 4) กลุ่มนอกสายตา (Outsiders) โดยทัศนคติต่อสินค้าเสมือนมี ความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าเสมือนในทุกขั้นตอนการตัดสินใจ ทั้งนี้กลุ่มผู้ซื้อสินค้าเสมือนมีวัตถุประสงค์หลักในการซื้อสินค้าเสมือน คือ เพื่อพัฒนาทักษะและเก็บเวลาของตัวเองละคน ส่วนรูปแบบของสินค้าเสมือนที่ใช้บริการมากที่สุดคือ รูปแบบ MMOs และ Free-toPlay และสินค้าเสมือนประเภทชุดสวมใส่ได้รับความนิยมมากที่สุด ทางด้านรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ซื้อสินค้าเสมือนแต่ละกลุ่มมีค่าทัศนคติต่อสินค้าเสมือนเฉลี่ยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ

รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ซื้อสินค้าเสมือนแต่ละกลุ่มมีค่ากระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าเสมือนเฉลี่ยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน

อาลิสา วีระนพรัตน์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิต ทักษะคติและพฤติกรรม การบริโภคที่มีต่ออาหารธัญพืชในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริโภคที่เคยซื้ออาหารธัญพืชที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 ตัวอย่าง ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารธัญพืชไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ ความสนใจเรื่องสุขภาพและความคิดเห็นเรื่องสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารธัญพืช สำหรับการรับรู้ต่ออาหารธัญพืชที่มีต่อสุขภาพนั้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารธัญพืช ในส่วนของความรู้ความเข้าใจต่ออาหารธัญพืชแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารธัญพืชแตกต่างกัน ในส่วนของทัศนคติด้านส่วนประสมการตลาดนั้นสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการบริโภคอาหารธัญพืชได้

ประภาสวัชร งามคณะ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของคนไทยในเขตปริมณฑล พบว่า คนไทยในเขตปริมณฑลที่มีอายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา สถานภาพสมรส และศาสนา ต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพแตกต่างกัน ยกเว้นที่มีเพศ และภูมิลำเนาต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพไม่แตกต่างกัน สำหรับปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ปัจจัยการรับรู้เรื่องสุขภาพ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ในทิศทางบวก ระดับปานกลาง ปัจจัยประสบการณ์การเจ็บป่วย พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ในทิศทางบวก ระดับปานกลาง ปัจจัยการส่งเสริมสุขภาพ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ในทิศทางบวก ระดับสูง ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพในทิศทางบวก ระดับสูง ปัจจัยความพร้อมในการพัฒนา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพในทิศทางบวก ระดับปานกลาง

วันวิสา รอดกล่อม และคณะ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การสนับสนุนทางสังคมและความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ ที่มารับบริการของ โรงพยาบาลพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่มารับบริการของโรงพยาบาลพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยเฉลี่ยมีระดับพฤติกรรมการดูแลตัวเอง การสนับสนุนทางสังคม และความเชื่อด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง เพศ รายได้ อายุ การสนับสนุนทางสังคม และความเชื่อด้านสุขภาพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการดูแลตัวเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการดูแลตัวเองไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นการวิจัยในเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และกำหนดขั้นตอน ตลอดจนวิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อทดสอบเชิงคุณภาพและปริมาณของแบบสอบถาม นำมาเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิจัย
2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นตอนการวิจัย

1.1 ศึกษาตำราทางวิชาการ เอกสารทางวิชาการ บทความวิจัย ทฤษฎีต่างๆ ตลอดจนข้อมูลเอกสารสำคัญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งผลงานวิจัยต่างๆจากหลายๆที่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผู้ค้นคว้าสนใจ หรือสามารถอ้างอิงได้ เรียกกระบวนการเหล่านี้ว่า การทบทวนวรรณกรรม เพื่อใช้ในการออกแบบงานวิจัยขั้นเบื้องต้น หรือใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจทำงานวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็นการกำหนดแนวทางการศึกษาค้นคว้าที่เป็นกรอบการวิจัย เพื่อนำไปสู่กระบวนการขั้นต่อไป คือ การสร้างตัวแปรในการวิจัย การกำหนดสมมติฐานงานวิจัย การสร้างเครื่องมือในงานวิจัย การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง รวมถึงแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปและอธิบายผลการวิจัยได้

1.2 การสร้างเครื่องมือในงานวิจัย หรือ แบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ก่อนนำมาวิเคราะห์แยกแยะโดยผ่านกระบวนการทางหลักข้อมูลและสถิติ เพื่อสามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้

1.3 นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปรายงานการวิจัยของผู้ค้นคว้า

2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกประเภทที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกประเภทที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1967: 887) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 85% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 385 คน เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน โดยรวมจำนวนตัวอย่างเป็น 400 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกตัวอย่างจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเก็บแบบตามจากสถานที่ฝึกซ้อมต่างๆ เช่น สวนลุมพินี สวนหลวง ร.9 เป็นต้น

ขั้นที่2 การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างจากผู้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนทุกประเภท และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สร้างขึ้นจากวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยได้ข้อมูลจากแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่1 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านลักษณะส่วนบุคคล ของผู้บริโภคร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบมาตรานามบัญญัติ และมาตราเรียงลำดับ มีลักษณะปลายปิดให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ เป็นการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ เป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 3 สถานภาพ เป็นการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา เป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเอง เป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 6 อาชีพ เป็นการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนเป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบปลายปิด (Closed-end) จากข้อมูลที่ให้มาทั้งสิ้น 12 ข้อ ด้วยคำตอบเพียง 2 คำตอบคือ ถูก และ ผิด ซึ่งมีการเตรียมเฉลยคำตอบที่ถูกต้องไว้แล้ว หากผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนจะตอบคำถามได้ถูกต้อง และจะคิดเป็นคะแนนโดยมีเฉลยคำตอบดังนี้

- ...✓1. การวิ่งมาราธอนเป็นการวิ่งที่ต้องอาศัยอัตราความเร็วสูงสุด
- ...✓2. นักกีฬารunningมาราธอนจะมีเส้นใยกล้ามเนื้อสีแดงมากที่สุด
- ... X3. ระยะ Full Marathon = 42.159 กิโลเมตร
- ... X4. ควรรับประทานอาหารมื้อหนักในช่วง 2 ชม.ก่อนการวิ่งเพื่อเสริมกำลังในการวิ่ง
- ...✓5. มาราธอน เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลกครั้งแรกที่ ประเทศกรีซ
- ...✓6. “ไกลโคเจน” ช่วยเพิ่มระดับความอึดในการวิ่งระยะไกล
- ...✓7. กรุงเทพมาราธอน 2016 ที่ผ่านมาเป็นการ จัดครั้งที่ 29
- ... X8. อาหารประเภทแป้งหรือคาร์โบไฮเดรตช่วยลดระดับ “ไกลโคเจน” ให้แก่ร่างกาย
- ... X9. ฟันรัน (Fun run) ไม่จัดเป็นกีฬาประเภทเดียวกับการวิ่งมาราธอน
- ... X10. ควรเลือกรองเท้าพื้นแข็งเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการกระแทกขณะวิ่ง
- ...✓11. ผู้ป่วยข้อเข่าเสื่อมควรหลีกเลี่ยงกิจกรรมการวิ่งมาราธอน
- ...✓12. การทำ Cool down หลังการวิ่งช่วยป้องกันไม่ให้เกิดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อหลังสิ้นสุดกิจกรรม

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ระดับคะแนนจากการตอบถูกต้อง
มาก	9-12
ปานกลาง	5-8
น้อย	0-4

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือการวิ่งมาราธอน โดยมีเกณฑ์การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่เป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยมีทั้งสิ้น 11 ข้อ

โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ จำนวน 3 ข้อ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ และด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ คือ มากที่สุด มากน้อย และน้อยที่สุด เพื่อการแปลผลคะแนนในแต่ละช่วงประกอบด้วย

ด้านกิจกรรมสุขภาพ จำนวน 3 ข้อ

ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมมากที่สุด	คะแนน 4
ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมมาก	คะแนน 3
ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมน้อย	คะแนน 2
ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมน้อยที่สุด	คะแนน 1

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 4 ระดับ สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.25 – 4.00	หมายถึง ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.24	หมายถึง ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.75 – 2.49	หมายถึง ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.74	หมายถึง ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมน้อยที่สุด

ด้านความสนใจต่อสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ

ระดับความสนใจมากที่สุด	คะแนน 4
ระดับความสนใจมาก	คะแนน 3
ระดับความสนใจน้อย	คะแนน 2
ระดับความสนใจน้อยที่สุด	คะแนน 1

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 4 ระดับ สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.25 – 4.00	หมายถึง ระดับความสนใจมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.24	หมายถึง ระดับความสนใจมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.75 – 2.49	หมายถึง ระดับความสนใจน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.74	หมายถึง ระดับความสนใจน้อยที่สุด

ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	คะแนน 4
ระดับความคิดเห็นมาก	คะแนน 3
ระดับความคิดเห็นน้อย	คะแนน 2
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	คะแนน 1

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 4 ระดับ สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.25 – 4.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.24	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.75 – 2.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.74	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับทฤษฎีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค ที่ แบบปลายเปิด (Opened-end) มีจำนวน 6 ข้อ และมีลักษณะปลายปิดให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีคำถามทั้งหมด 6 ซึ่งเป็นข้อคำถามและแต่ละข้อมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ความถี่ในการซ้อมวิ่งมาราธอนในแต่ละเดือน แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 2 ระยะเวลาในการฝึกซ้อมการวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 3 จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในแต่ละปี แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 4 จำนวนบุคคลที่ผู้บริโภคจะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed-end) ให้เลือกตอบเพียง 1 ข้อ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 5 ระยะทางที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 6 ระยะทางเป้าหมายที่ผู้บริโภคคาดหวังไว้ แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 7 ประเภทอุตสาหกรรม/โครงการที่มักจะเข้าร่วมแข่งขัน แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed-end) ให้เลือกตอบเพียง 1 ข้อ เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

4. ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) โดยแบบสอบถามที่ใช้ตลอดจนรูปแบบที่ใช้จะได้รับการตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ได้แก่ ความสอดคล้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ จากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ต่อไป

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้วทำการทดสอบ (Pretest) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติตรงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบว่า คำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ และชัดเจน ครบถ้วน สมบูรณ์ ตลอดจนมีเนื้อหา ตัวหนังสือ ที่เหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายต่อการเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามมากน้อยเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยสูตรค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ซึ่งผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง พบว่า ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.704, 0.741 และ 0.768 ตามลำดับ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อทำการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้า หนังสือ วารสาร บทความข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เอกสาร สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Field Study) จำนวน 400 ชุด ตามบริเวณที่เป็นการฝึกซ้อมวิ่งมาราธอน รวมถึงการฝากแบบสอบถามตามหน้าชุมชนออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในการหาข้อมูลการแข่งขัน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบด้วยตนเอง แล้วจึงดำเนินการจัดทำข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ในอันดับต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติและโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในการอธิบายลักษณะประชากรศาสตร์ ดังนี้

1.1 การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ในแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส เป็นต้น ตอนที่2 เกี่ยวกับระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่4 จำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง ตลอดจนคำถามเกี่ยวกับประเภทโครงการที่เข้าร่วมแข่งขัน

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่องปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน และทดสอบทางสถิติโดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าการตัดสินใจในการทดสอบไว้ที่ระดับ 0.05

3. ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ซึ่งเป็นสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2545) โดยสูตรดังนี้

$$P = \frac{f \cdot 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2546) โดยสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2547)
โดยสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{[(n \sum x^2) - (\sum x)^2]}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบคุณภาพ

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
อัลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2545) โดยสูตรดังนี้

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \text{covariance} / \text{variance}}{1 + (k-1) \text{covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ	k	แทน	จำนวนคำถาม
	$\overline{\text{covariance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ
	$\overline{\text{variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม
	Cronbach's Alpha	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่า t - test (Independent t - test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 1 ด้านเพศ และด้านสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติ Independent Sample t -test (ชูศรีวงศ์รัตน์, 2541)

ในกรณีความแปรปรวน 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$ ใช้สูตร

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\frac{S_1^2}{n_1}}{n_1 - 1} + \frac{\frac{S_2^2}{n_2}}{n_2 - 1}}$$

ในกรณีความแปรปรวน 2 กลุ่มเท่ากัน $S_1^2 = S_2^2$ ใช้สูตร

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
	$\overline{X_1}, \overline{X_2}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
	S_1, S_2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
	df	แทน	องศาของความเป็นอิสระ

3.2 ค่า F – test (One-way Analysis of Variance ANOVA) หรือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยทดสอบความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยดูค่าความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances และจะใช้สถิติวิเคราะห์จากค่า ANOVA (F) หรือค่า Brown-Forsythe (B) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544) เพื่อทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านเพศ และด้านสถานภาพสมรส โดยใช้สูตรดังนี้

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างประชากร	$k - 1$	SS_b	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในประชากร	$n - k$	SS_w	$MS_w = \frac{SS_w}{n - 1}$	
รวม	$n - 1$	S		

เมื่อ	k	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
	SS_b	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	$k - 1$	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน	ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม
	$n - 1$	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม
	MS_b	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown – Forsythe (B) (Hartung, 2001) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW}$$

โดยค่า $MSW = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_i}{N}\right) S_i^2$

เมื่อ	B	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown – Forsythe
	MSB	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MSW	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดประชากร

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีพบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วาณิชย์ปัญญา, 2545)

$$LSD = n - k \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j

MSE แทน ค่า Mean Square Error จากตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวน

k แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

α แทน ความคลาดเคลื่อน

สูตรการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ Dunnett T3 (Keppel, 1982) สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$\overline{d_D} = \frac{q_D \sqrt{2(MS_{\frac{S}{A}})}}{\sqrt{S}}$$

เมื่อ $\overline{d_D}$ แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Dunnett test

q_D แทน ค่าจากตาราง Critical values of the Dunnett test

$MS_{\frac{S}{A}}$ แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

S แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การวิ่งมาราธอน Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันที่แต่ละตัว มีระดับการวัดของข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) ขึ้นไป เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 3 โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชย์ปัญญา, 2544)

$$r_{XY} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนของ X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมคะแนนของ Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลด
3. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

ค่าความสัมพันธ์ ระดับความสัมพันธ์

0.00 – 0.20	มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก
0.21 – 0.40	มีความสัมพันธ์กันน้อย
0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์กันสูง
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” โดย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

P	แทน ค่าร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์
f	แทน ความถี่ของคะแนน
n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน องศาของความเป็นอิสระ (Degree of Squares)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t – Distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา f – Distribution
Sig.(2-tailed)	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
LSD	แทน Least Significant Difference
H ₀	แทน สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H ₁	แทน สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ และพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส โดยแจกแจงตามจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	241	60.25
หญิง	159	39.75
รวม	400	100
2. อายุ		
20-29 ปี	74	18.50
30-39 ปี	179	44.75
40-49 ปี	100	25.00
50 ปีขึ้นไป	47	11.75
รวม	400	100
3. สถานภาพสมรส		
โสด	251	62.75
สมรส	135	33.75
หย่าร้าง / ว่าง / แยกกันอยู่	14	3.5
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	5.75
ปริญญาตรี	211	52.75
ปริญญาโท	158	39.50
ปริญญาเอก	8	2.00
รวม	400	100
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000	71	17.75
20,001 – 40,000 บาท	144	36.00
40,001 – 60,000 บาท	78	19.50
60,001 บาท ขึ้นไป	107	26.75
รวม	400	100
6. อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	76	19.00
พนักงานบริษัทเอกชน	196	49.00
เจ้าของธุรกิจ	36	9.00
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	23	5.75
ลูกจ้าง/รับจ้าง	23	5.75
อาชีพอิสระ	46	11.50
รวม	400	100

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ ดังนี้

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.25 และเพศหญิง 159 คนคิดเป็นร้อยละ 39.75

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-39 ปีจำนวน 179 คน คิดเป็น

ร้อยละ 44.75 อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75

3. สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 สถานภาพสมรส จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 สถานภาพหย่าร้าง / ม่าย / แยกกันอยู่ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

4. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับปริญญาตรีจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 และระดับปริญญาเอก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น ผู้มีรายได้ 20,001 – 40,000 บาทจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ ผู้มีรายได้ 60,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ผู้มีรายได้ 40,001 – 60,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ผู้มีรายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75

6. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาคือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และ อาชีพอิสระ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 เจ้าของธุรกิจ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 ลูกจ้าง/รับจ้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ทั้งนี้พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา มีจำนวนความถี่ในกลุ่มย่อยบางกลุ่มค่อนข้างน้อยผู้วิจัยจึงได้รวมกลุ่มเพื่อใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานต่อไป ซึ่งสามารถแสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละ ของกลุ่มใหม่ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน (รวมกลุ่มใหม่)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สถานภาพสมรส		
โสด	265	66.25
สมรส	135	33.75
รวม	400	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	5.75
ปริญญาตรี	211	52.75
สูงกว่าปริญญาตรี	166	41.50
รวม	400	100

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ ดังนี้

สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสดจำนวน 265 คนคิดเป็นร้อยละ 66.75 สถานภาพสมรส จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับปริญญาตรีจำนวน 211 คนคิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค โดยแจกแจงตามจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของแต่ละระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	5	2.00
ปานกลาง	131	33.00
มาก	264	66.00
รวม	400	100

จากตาราง 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา คือ มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และระดับความรู้ความเข้าใจน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ และพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมสุขภาพ

รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมสุขภาพ	$\bar{X}$	SD.	ความถี่ในการทำกิจกรรม
การออกกำลังกาย	2.91	0.63	มาก
การรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ	2.66	0.69	มาก
การพักผ่อนนอนหลับอย่างน้อย 6 ชั่วโมง	2.89	0.74	มาก
ภาพรวม	2.82	0.50	มาก

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ระดับความถี่ในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมสุขภาพ พบว่า ระดับความถี่โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.82 ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้าน มีระดับความถี่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ การพักผ่อนนอนหลับอย่างน้อย 6 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91, 2.66, 2.89 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสนใจในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจต่อสุขภาพ

รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจต่อสุขภาพ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความสนใจ
การเดินทาง/การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น ทวีร์โยคะ ดนตรีบำบัด เป็นต้น	2.10	0.86	น้อย
นักร้อง/นักแสดงที่ดูแลสุขภาพหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในการดูแลสุขภาพ	2.31	0.83	น้อย
หนังสือ/นิตยสาร/รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ	2.52	0.76	มาก
การเลือกใช้แอปพลิเคชันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ	2.70	0.75	มาก
ภาพรวม	2.41	0.58	น้อย

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจต่อสุขภาพ พบว่า ระดับความสนใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระดับความสนใจมาก กับ หนังสือ/นิตยสาร/รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ การเลือกใช้แอปพลิเคชันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52, 2.70 ตามลำดับ และระดับความสนใจน้อย ได้แก่ การเดินทาง/การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น ทวีร์โยคะ ดนตรีบำบัด เป็นต้น นักร้อง/นักแสดงที่ดูแลสุขภาพหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในการดูแลสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10, 2.31 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสนใจในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ

รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ ความคิดเห็น
การดูแลสุขภาพช่วยให้ไม่ต้องไปพบแพทย์	3.37	0.74	เห็นด้วย
การดูแลสุขภาพช่วยให้มีอายุที่ยืนยาวขึ้น	3.50	0.58	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
การดูแลสุขภาพทำให้ดูดีและเป็นที่ดึงดูดใจ	3.34	0.60	เห็นด้วย
การดูแลสุขภาพทำให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.46	0.60	เห็นด้วย
ภาพรวม	3.41	0.46	เห็นด้วย

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นในการทำกิจกรรมของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พบว่าระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับ การดูแลสุขภาพช่วยให้มีอายุที่ยืนยาวขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ได้แก่ การดูแลสุขภาพช่วยให้ไม่ต้องไปพบแพทย์ การดูแลสุขภาพทำให้ดูดีและเป็นที่ดึงดูดใจ การดูแลสุขภาพทำให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37, 3.34, 3.46 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

ตัวแปรที่ศึกษา	Min	Max	$\bar{X}$	SD.
ความถี่ในการฝึกซ้อม	1	40	13.12	7.99
ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	0.30	80	2.63	7.12
ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	0	52	6.02	7.63
ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	1	100	25.71	17.80
ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	2.00	100	38.29	22.53

จากตาราง 8 พบว่า ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการวิ่งมาราธอนจากผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 400 คน พบว่า ความถี่ในการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 13.12 ครั้ง/เดือน โดยมีค่าสูงสุดจำนวน 40 ครั้ง/เดือน และค่าต่ำสุดจำนวน 1 ครั้งต่อเดือน ระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 ชั่วโมง โดยมีค่าสูงสุด 80 ชั่วโมง/ครั้ง และค่าต่ำสุด 0.3 ชั่วโมง/ครั้ง ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.02 ครั้ง/ปี โดยมีค่าสูงสุดจำนวน 52 ครั้ง/ปี และค่าต่ำสุดไม่สนใจลงแข่งขัน ระยะเวลาที่สนใจลงแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.71 กิโลเมตร โดยมีค่าสูงสุด 100 กิโลเมตร และค่าต่ำสุด 1 กิโลเมตร ระยะเวลาเป้าหมายที่คาดหวังไว้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 38.29 กิโลเมตร โดยมีค่าสูงสุด 100 กิโลเมตร และค่าต่ำสุด 2.00 กิโลเมตร

ตาราง 9 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของจำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอน ในแต่ละครั้ง ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

จำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่แนะนำ	64	16.00
1-2 คน	197	49.33
3-4 คน	84	21.00
5-6 คน	25	6.30
7 คนขึ้นไป	30	7.50
รวม	400	100

จากตาราง 9 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีจำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง คือ 1-2 คน จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 รองลงมา คือ แนะนำ 3-4 คน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และไม่แนะนำ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 แนะนำ 5-6 คน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 แนะนำ 7 คนขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ตาราง 10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของประเภทอุตสาหกรรม/โครงการที่มักจะเข้าร่วมแข่งขัน
ของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

ประเภทอุตสาหกรรม/โครงการที่มักจะเข้าร่วมแข่งขัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุตสาหกรรมน้ำดื่ม/เครื่องดื่ม	20	5.00
อุตสาหกรรมประกันชีวิต	14	3.50
อุตสาหกรรมอื่นๆ	56	14.00
เพื่อการกุศล	310	77.50
รวม	400	100

จากตาราง 10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกประเภทอุตสาหกรรม/องค์กรที่มักจะเข้าร่วมแข่งขัน คือ เพื่อการกุศล จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 รองลงมา คืออุตสาหกรรมอื่นๆ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 และอุตสาหกรรมน้ำดื่ม/เครื่องดื่ม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 อุตสาหกรรมประกันชีวิต จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 ผู้บริโภคที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติการทดสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent T-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า 0.05

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสูตรการคำนวณค่า t มีความแตกต่างระหว่างกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน และกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองไม่

เท่ากัน ดังนั้น ในขั้นแรก จึงต้องทำการทดสอบสมมติฐานถึงความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ Levene's test

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเพศแตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงผลการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการวิ่ง มาราธอน	เพศ	Levene's test				T-test for Equality of Means		
		F	Sig.	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig. (2-tailed)
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	ชาย	0.203	0.652	14.00	8.00	1.456	398.000	0.146
	หญิง			12.41	7.94			
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	ชาย	1.452	0.229	2.47	5.21	-0.547	398.000	0.584
	หญิง			2.87	9.30			
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	ชาย	2.526	0.113	6.43	7.99	1.320	398.000	0.187
	หญิง			5.40	7.02			
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	ชาย	3.020	0.083	27.42	18.69	2.375*	398.000	0.018
	หญิง			23.12	16.07			
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	ชาย	0.791	0.374	40.57	23.27	2.510*	398.000	0.012
	หญิง			34.83	20.98			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของข้อมูลพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Levene's test พบว่า

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.652 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มเพศไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.146 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ

ปฏิเสธสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.229 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มเพศไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.584 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.113 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มเพศไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.187 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.083 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มเพศไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีระยะทางที่สนใจเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.374 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มเพศไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการวิ่ง

มารารอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ เฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 ผู้บริโภคที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมารารอนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมารารอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมารารอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนเท่ากันให้ทดสอบด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มอายุแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 12 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามอายุ โดยใช้ Levene's test

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Levene Statics	df1	df2	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	0.028	3	396	0.994
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	1.673	3	396	0.172
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	8.609**	3	396	0.000
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	3.297*	3	396	0.021
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	1.872	3	396	0.134

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 12 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.994 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.172 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรม

การวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.134 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 13 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการวิ่ง มาราธอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ความถี่ในการ ฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	1349.579	3	449.860	7.390**	0.000
	ภายในกลุ่ม	24104.545	396	60.870		
	รวม	25454.124	399			

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบวาระดับการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		9.3649	13.6397	14.6500	13.8298
20-29 ปี	9.36	-	-4.27480** (0.000)	-5.28514** (0.000)	-4.46492** (0.002)
30-39 ปี	13.64		-	-1.01034 (0.300)	-0.19012 (0.882)
40-49 ปี	14.65			-	0.82021 (0.553)
50 ปีขึ้นไป	13.83				-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 14 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.27480

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -5.28514

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.46492

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 15 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	98.087	3	32.696	0.644	0.587
	ภายในกลุ่ม	20119.938	396	50.808		
	รวม	20218.025	399			

จากตาราง 15 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.587 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 16 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	5.332**	3	227.221	0.001

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 16 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		4.22	5.24	8.57	6.40
20-29 ปี	4.22	-	-1.025 (0.808)	-4.359** (0.003)	-2.188 (0.570)
30-39 ปี	5.24		-	-3.334* (0.014)	-1.163 (0.938)
40-49 ปี	8.57			-	2.171 (0.670)
50 ปีขึ้นไป	6.40				-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 17 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมน้อยกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.359

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -3.334

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 18 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	4.061**	3	266.034	.008

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 18 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบวาระดับการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		19.63	26.33	28.28	27.45
20-29 ปี	19.63	-	-6.700321*	-8.646245**	-7.817573
			(0.032)	(0.004)	(0.099)
30-39 ปี	26.33		-	-1.945924	-1.117252
				(0.931)	(0.999)
40-49 ปี	28.28			-	0.828671
					(1.000)
50 ปีขึ้นไป	27.45				-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 19 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -6.700321

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -8.646245

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 20 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	ระหว่างกลุ่ม	7583.404	3	2527.801	5.133**	0.002
	ภายในกลุ่ม	195029.212	396	492.498		
	รวม	202612.616	399			

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 20 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบวาระดับการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		29.41162	39.37534	41.95895	40.31819
20-29 ปี	29.41162	-	-9.96371** (0.001)	-12.54733** (0.000)	-10.90657** (0.009)
30-39 ปี	39.37534		-	-2.58361 (0.352)	-0.94286 (0.796)
40-49 ปี	41.95895			-	1.64076 (0.676)
50 ปีขึ้นไป	40.31819				-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 21 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -9.96371

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -12.54733

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -10.90657

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้ค่าสถิติการทดสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent T-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสูตรการคำนวณค่า t มีความแตกต่างระหว่างกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน และกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองไม่เท่ากัน ดังนั้น ในขั้นแรก จึงต้องทำการทดสอบสมมติฐานถึงความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ Levene's test

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรส ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรส แตกต่างกัน

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	สถานภาพสมรส	Levene's test				T-test for Equality of Means		
		F	Sig.	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig. (2-tailed)
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	โสด	0.348	0.555	12.45	7.84	-2.365*	260.970	0.019
	สมรส			14.46	8.14			
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	โสด	4.834*	0.028	2.34	6.05	-1.121	398.000	0.263
	สมรส			3.18	8.84			
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	โสด	0.179	0.673	6.11	7.75	0.323	281.359	0.747
	สมรส			5.85	7.40			
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	โสด	0.116	0.733	24.01	18.41	-2.812**	303.827	0.005
	สมรส			29.03	16.09			
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	โสด	14.136**	0.000	36.20	23.24	2.618**	398.000	0.009
	สมรส			42.39	20.55			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของข้อมูลพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติ Levene's test พบว่า

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.555 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรสไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีสถานภาพโสดมีความถี่ในการฝึกซ้อม เฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรส มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances not assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.263 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.673 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรส ไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.747 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.733 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรส ไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ที่มีสถานภาพโสดมีระยะทางที่สนใจลงแข่งขันเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

การตรวจสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มสถานภาพไม่มีความแตกต่างกัน จึงใช้ค่า T-test กรณี Equal variances not assumed และผลการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรพบว่ามีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ที่มีสถานภาพโสดมีระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนเท่ากันให้ทดสอบด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 23 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Levene Statics	df1	df2	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	0.449	2	397	0.639
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	1.200	2	397	0.302
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.330*	2	397	0.014
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	1.324	2	397	0.267
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	2.848	2	397	0.059

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 23 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.639 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.302 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.267 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.059 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 24 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	210.051	2	105.025	1.652	0.193
	ภายในกลุ่ม	25244.074	397	63.587		
	รวม	25454.124	399			

จากตาราง 24 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.425 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 25 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	51.994	3	25.997	0.512	0.600
	ภายในกลุ่ม	20166.031	396	50.796		
	รวม	20218.025	399			

จากตาราง 25 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.600 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 26 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.023	2	180.818	0.135

จากตาราง 26 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.135 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05

ตาราง 27 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	3129.515	2	1564.757	5.038**	0.007
	ภายในกลุ่ม	123300.386	397	310.580		
	รวม	126429.900	399			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 27 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

เพื่อให้ทราบวาระดับการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		24.04717	23.28244	29.02343
ต่ำกว่าปริญญาตรี	24.04717	-	0.764733 (0.843)	-4.976260 (0.205)
ปริญญาตรี	23.28244	-	-	-5.740993** (0.002)
สูงกว่าปริญญาตรี	29.02343	-	-	-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 28 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -5.740993

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 29 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	ระหว่างกลุ่ม	1005.452	2	502.726	0.990	0.373
	ภายในกลุ่ม	201607.164	397	507.827		
	รวม	202612.616	399			

จากตาราง 29 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.373 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนเท่ากันให้ทดสอบด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 30 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's test

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Levene Statics	df1	df2	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	1.869	3	396	0.134
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	7.625**	5	394	0.000
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.710*	3	396	0.045
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	3.297	3	396	0.051
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	3.237*	3	396	0.022

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 30 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.134 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.045 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความ

แปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.051 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.022 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 31 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการวิ่ง มาราธอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
1. ความถี่ในการ ฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	178.496	3	59.499	0.932	0.425
	ภายในกลุ่ม	25275.628	396	63.827		
	รวม	25454.124	399			

จากตาราง 31 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.425 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 32 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความระยะเวลาในการฝึกซ้อมจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	1.271	3	228.700	0.285

จากตาราง 32 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.285 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05

ตาราง 33 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	1.384	3	389.076	0.247

จากตาราง 33 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.247 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05

ตาราง 34 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการวิ่ง มาราธอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
4. ระยะทางที่สนใจลง แข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	3276.350	3	1092.117	3.512*	.015
	ภายในกลุ่ม	123153.550	396	310.994		
	รวม	126429.900	399			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 34 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขันจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 35 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 40,000 บาท	40,001 – 60,000 บาท	60,001 บาท ขึ้นไป
		21.76542	23.81743	28.93513	28.51939
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	21.76542	-	-2.052008 (0.423)	-7.169706* (0.014)	-6.753970* (0.013)
20,001 – 40,000 บาท	23.81743		-	-5.117698* (0.040)	-4.701962* (0.037)
40,001 – 60,000 บาท	28.93513			-	0.415736 (0.874)
60,001 บาท ขึ้นไป	28.51939				-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 35 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -7.169706

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -6.753970

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

40,001 – 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ - 5.117698

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.701962 ส่วนรายอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 36 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	3.653*	3	385.302	.013

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 36 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบ Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันกับ พฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	น้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 40,000 บาท	40,001 – 60,000 บาท	60,001 บาท ขึ้นไป
		31.66239	37.69549	40.14173	42.13327
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	31.66239	-	-6.033092 (0.063)	-8.479336* (0.021)	-10.470877** (0.002)
20,001 – 40,000 บาท	37.69549		-	-2.446245 (0.436)	-4.437785 (0.120)
40,001 – 60,000 บาท	40.14173			-	-1.991540 (0.550)
60,001 บาท ขึ้นไป	42.13327				-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 37 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้าน ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้บริโภคที่มีระดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้าน ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -8.479336

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ -10.470877

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.6 ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนเท่ากันให้ทดสอบด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มอาชีพไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มอาชีพแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 38 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้ Levene's test

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Levene Statics	df1	df2	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	1.860	5	394	0.100
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	7.625	5	394	0.051
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	1.255	5	394	0.283
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	1.351	5	394	0.242
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	1.292	5	394	0.266

จากตาราง 38 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับกลุ่มอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.100 ซึ่งมีค่ามากกว่า

0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับกลุ่มอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.051 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับกลุ่มอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.283 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับกลุ่มอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.242 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับกลุ่มอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.266 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 39 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	427.874	5	85.575	1.347	0.244
	ภายในกลุ่ม	25026.250	394	63.518		
	รวม	25454.124	399			

จากตาราง 39 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.244 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 40 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	723.926	5	144.785	2.926*	0.013
	ภายในกลุ่ม	19494.099	394	49.477		
	รวม	20218.025	399			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 40 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05

เพื่อให้ทราบวาระดับการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 41 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	$\bar{X}$	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เจ้าของ ธุรกิจ	นักเรียน/ นิสิต/ นักศึกษา	ลูกจ้าง/ รับจ้าง	อาชีพ อิสระ
		1.6724	2.6536	6.6528	1.9565	2.0130	1.5630
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	1.672	-	-0.98120 (0.303)	-4.98041** (0.001)	-0.28415 (0.865)	-0.34068 (0.839)	0.10932 (0.934)
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.654		-	-3.99921** (0.002)	0.69705 (0.653)	0.64053 (0.680)	1.09053 (0.345)
เจ้าของธุรกิจ	6.653			-	4.69626* (0.013)	4.63973* (0.014)	5.08973** (0.001)
นักเรียน/นิสิต/ นักศึกษา	1.957				-	-0.05652 (0.978)	0.39348 (0.827)
ลูกจ้าง/รับจ้าง	2.013					-	0.45000 (0.802)
อาชีพอิสระ	1.563						-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 41 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่าผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพเจ้าของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.98041

ผู้บริโภคมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพเจ้าของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

-3.99921

ผู้บริโภคมที่มีอาชีพพนักงานเจ้าของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมมากกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69626

ผู้บริโภคมที่มีอาชีพเจ้าของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมมากกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพลูกจ้าง/รับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63973

ผู้บริโภคมที่มีอาชีพเจ้าของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมมากกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพอาชีพอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.08973

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 42 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	65.265	5	13.053	0.222	0.953
	ภายในกลุ่ม	23140.436	394	58.732		
	รวม	23205.701	399			

จากตาราง 42 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.953 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 43 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	1725.215	5	345.043	1.090	0.365
	ภายในกลุ่ม	124704.686	394	316.509		
	รวม	126429.900	399			

จากตาราง 43 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.365 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 44 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	ระหว่างกลุ่ม	1088.974	5	217.795	0.426	0.831
	ภายในกลุ่ม	201523.642	394	511.481		
	รวม	202612.616	399			

จากตาราง 44 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.831 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของ ผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค

H0: ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภค ไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน

H1: ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน

ตาราง 45 แสดงการทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภค กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน

พฤติกรรม การวิ่ง มาราธอน		ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ		
		ด้านกิจกรรมสุขภาพ	ด้านความสนใจต่อ สุขภาพ	ด้านความคิดเห็นต่อการ ดูแลสุขภาพ
ความถี่ใน การ ฝึกซ้อม	Pearson	0.163**	-0.051	0.046
	Correlation			
	Sig. (2-tailed)	0.001	0.305	0.358
ระดับ ความสัมพันธ์		ทิศทางเดียวกันในระดับ น้อยมาก	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตาราง 45 (ต่อ)

พฤติกรรม		ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ		
		ด้านกิจกรรมสุขภาพ	ด้านความสนใจต่อสุขภาพ	ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ
การวิ่งมาราธอน				
ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	Pearson Correlation	0.075	0.112*	0.068
	Sig. (2-tailed)	0.135	0.025	0.172
	ระดับความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก	ไม่มีความสัมพันธ์
ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	Pearson Correlation	0.031	0.032	0.107*
	Sig. (2-tailed)	0.533	0.526	0.032
	ระดับความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก
ระยะทางที่สนใจแข่งขัน	Pearson Correlation	0.031	-0.023	0.075
	Sig. (2-tailed)	0.532	0.646	0.133
	ระดับความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	Pearson Correlation	0.021	-0.052	0.006
	Sig. (2-tailed)	0.682	0.301	0.912
	ระดับความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 45 การวิเคราะห์พบว่าระหว่าง ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.163 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก กล่าวคือ หากผู้บริโภคมียังจรรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพมากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นในระดับน้อยมาก

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.135 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.533 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.532 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.682 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.305 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.112 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก กล่าวคือ หากผู้บริโภคมียังจรรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพมากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นในระดับน้อยมาก

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.526 ซึ่งมีค่า มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.646 ซึ่งมีค่า มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.301 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.358 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.172 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.107 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก กล่าวคือ หากผู้บริโภคมียปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพมากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นในระดับน้อยมาก

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.133 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.912 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนเท่ากันให้ทดสอบด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 46 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้ Levene's test

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Levene Statics	df1	df2	Sig.
1. ความถี่ในการฝึกซ้อม	2.925	2	397	0.055
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	0.242	2	397	0.785
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.330*	2	397	0.014
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	5.832**	2	397	0.003
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	1.841	2	397	0.160

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 46 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.055 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.785 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขันแตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.160 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 47 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน

พฤติกรรมการวิ่ง มาราธอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ความถี่ในการ ฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	527.843	2	263.922	4.203*	0.016
	ภายในกลุ่ม	24926.281	397	62.787		
	รวม	25454.124	399			

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 47 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 48 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	$\bar{X}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
		3.6000	13.8359	12.9508
น้อย	3.6000	-	-10.23588** (0.005)	-9.35076** (0.009)
ปานกลาง	13.8359	-	-	0.88512 (0.297)
มาก	12.9508	-	-	-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 48 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน พบว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -10.23588

ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -9.35076

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 49 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	ระหว่างกลุ่ม	14.227	2	7.114	0.140	0.870
	ภายในกลุ่ม	20203.798	397	50.891		
	รวม	20218.025	399			

จากตาราง 49 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.870 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 50 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
3. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	8.414**	2	335.135	0.000

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 50 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 51 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	$\bar{X}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
		0.80	4.90	6.68
น้อย	0.80	-	-4.102** (0.000)	-5.876** (0.000)
ปานกลาง	4.90	-	-	-1.774 (0.051)
มาก	6.68	-	-	-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 51 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน พบว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.102

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อย มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -5.876

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 52 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	Statistic	df1	df2	Sig.
4. ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน	8.685	2	244.602	.000

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 52 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 53 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	$\bar{X}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
		2.30000	26.87218	25.57506
น้อย	2.30000	-	-24.572176** (0.000)	-23.275057** (0.000)
ปานกลาง	26.87218	-	-	1.297119 (0.879)
มาก	25.57506	-	-	-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 53 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน พบว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -24.572176

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อย มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -23.275057

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 54 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
5. ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	ระหว่างกลุ่ม	6341.077	2	3170.539	6.413**	0.002
	ภายในกลุ่ม	196271.539	397	494.387		
	รวม	202612.616	399			

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 54 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่าการศึกษาคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 55 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	$\bar{X}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
		2.90000	38.73603	38.73703
น้อย	2.90000	-	-35.836031** (0.000)	-35.837027** (0.000)
ปานกลาง	38.73603	-	-	-.000996 (1.000)
มาก	38.73703	-	-	-

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตาราง 55 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน พบว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อย มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -35.836031

ผู้ร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -35.837027

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 56 แสดงผลการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม : พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	
	ความถี่ในการฝึกซ้อม	ระยะเวลาในการฝึกซ้อม
ลักษณะส่วนบุคคล		
- เพศ	X	X
- อายุ	✓	X
- สถานภาพสมรส	✓	X
- ระดับการศึกษา	X	X
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	X	X
- อาชีพ	X	✓
ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต		
- ด้านกิจกรรมสุขภาพ	✓	X
- ด้านความสนใจต่อสุขภาพ	X	✓
- ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ	X	X
ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	✓	X
ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม : พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	
	ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน
ลักษณะส่วนบุคคล		
- เพศ	X	✓
- อายุ	✓	✓
- สถานภาพสมรส	X	✓
- ระดับการศึกษา	X	✓
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	X	✓
- อาชีพ	X	X

ตาราง 56 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม : พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	
	ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม	ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน
ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต		
- ด้านกิจกรรมสุขภาพ	X	X
- ด้านความสนใจต่อสุขภาพ	X	X
- ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ	✓	X
ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน	✓	✓
ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม : พฤติกรรมการวิ่งมาราธอน	
	ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้	
ลักษณะส่วนบุคคล		
- เพศ		✓
- อายุ		✓
- สถานภาพสมรส		✓
- ระดับการศึกษา		X
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		✓
- อาชีพ		X
ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต		
- ด้านกิจกรรมสุขภาพ		X
- ด้านความสนใจต่อสุขภาพ		X
- ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ		X
ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน		✓

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหมายศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลไปปรับใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและเพื่อกระตุ้นให้มีผู้ผลิตและวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

สังเขปการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตประกอบด้วยด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ และด้านความคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ประโยชน์เชิงพาณิชย์

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค
2. เพื่อกระตุ้นให้มีผู้ผลิตและวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ความสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน
2. ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรม สุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกประเภทที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกประเภทที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปเข้าร่วมกิจกรรมในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1967: 887) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 385 คน เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน โดยรวมจำนวนตัวอย่างเป็น 400 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกตัวอย่างจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเก็บแบบตามจากสถานที่ฝึกซ้อมต่างๆ เช่น สวนลุมพินี สวนหลวง ร.9 เป็นต้น

ขั้นที่2 การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างจากผู้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนทุกประเภท และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าจะครบจำนวน 400 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้สร้างขึ้นจากวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดในการศึกษา

โดยได้ข้อมูลจากแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านลักษณะส่วนบุคคล ของผู้บริโภคร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบมาตรานามบัญญัติ และมาตราเรียงลำดับ มีลักษณะปลายปิดให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนเป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบปลายปิด (Closed-end) จากข้อมูลที่ให้มาทั้งสิ้น 9 ข้อ ด้วยคำตอบเพียง 2 คำตอบคือ ถูก และ ผิด ซึ่งมีการเตรียมเฉลยคำตอบที่ถูกต้องไว้แล้ว หากผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนจะตอบคำถามได้ถูกต้อง และจะคิดเป็นคะแนนโดยมีเฉลยคำตอบ โดยมีการกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์หาระดับและแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยเรียงลำดับได้

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือการวิ่งมาราธอน โดยมีเกณฑ์การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่เป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยมีทั้งสิ้น 12 ข้อ

โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ และด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค ที่แบบปลายเปิด (Opened-end) มีจำนวน 6 ข้อ และมีลักษณะปลายปิดให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีคำถามทั้งหมด 6 ซึ่งเป็นข้อคำถามและแต่ละข้อมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ความถี่ในการซ้อมวิ่งมาราธอนในแต่ละเดือน แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 2 ระยะเวลาในการฝึกซ้อมการวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 3 จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนในแต่ละปี แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 4 จำนวนบุคคลที่ผู้บริโภคนำไปเข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed-end) ให้เลือกตอบเพียง 1 ข้อ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 5 ระยะทางที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 6 ระยะทางเป้าหมายที่ผู้บริโภครอคาดหวังไว้ แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened-end) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) โดยแบบสอบถามที่ใช้ตลอดจนรูปแบบที่ใช้จะได้รับการตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ได้แก่ ความสอดคล้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ จากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ต่อไป
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทำการทดสอบ (Pretest) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติตรงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่า คำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ และชัดเจน ครบถ้วนสมบูรณ์ตลอดจนมีเนื้อหา ตัวหนังสือ ที่เหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายต่อการเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามมากนักน้อยเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยสูตรค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง พบว่า ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.704, 0.741 และ 0.768 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อทำการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้า หนังสือ วารสาร บทความข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เอกสาร สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Field Study) จำนวน 400 ชุด ตามบริเวณที่จัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน รวมถึงการฝากแบบสอบถามตามหน้าชุมชนออนไลน์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในการหาข้อมูลการแข่งขัน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบด้วยตนเอง แล้วจึงดำเนินการจัดทำข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ในอันดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติและโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในการอธิบายลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

1.1 การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นร้อยละ (Percentage)

เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ในแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส เป็นต้น ตอนที่ 2 เกี่ยวกับระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 4 จำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง ตลอดจนคำถามเกี่ยวกับประเภทโครงการที่เข้าร่วมแข่งขัน

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่องปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานและทดสอบทางสถิติโดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าการตัดสินใจในการทดสอบไว้ที่ระดับ 0.05

3. ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ในแต่ละข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่

3.1 ค่า t - test (Independent t - test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 1 ด้านเพศ และ ด้านสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติ Independent Sample t -test (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

3.2 ค่า F - test (One-way Analysis of Variance ANOVA) หรือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยทดสอบความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยดูค่าความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances และจะใช้สถิติวิเคราะห์จากค่า ANOVA (F) หรือค่า Brown-Forsythe (B) (กัลยา วาณิชย์ปัญญา, 2544) เพื่อทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านเพศ และด้านสถานภาพสมรส ตลอดจนระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค

3.3 ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การวิ่งมาราธอน Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันที่แต่ละตัว มีระดับการวัดของข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) ขึ้นไป เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.25 และเพศหญิง 159 คนคิดเป็นร้อยละ 39.75

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-39 ปีจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุระหว่าง 20-29 ปีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75

สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 สถานภาพสมรส จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 สถานภาพหย่าร้าง / ม่าย / แยกกันอยู่ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับปริญญาตรีจำนวน 211 คนคิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 และระดับปริญญาเอก จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 2.00

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 20,001 – 40,000 บาทจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ ผู้มีรายได้ 60,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ผู้มีรายได้ 40,001 – 60,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ผู้มีรายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาคือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และ อาชีพอิสระ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 เจ้าของธุรกิจ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 ลูกจ้าง/รับจ้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา คือ มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และระดับความรู้ความเข้าใจน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ และพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมสุขภาพของผู้บริโภคโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมี ระดับความถี่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ การพักผ่อนนอนหลับอย่างน้อย 6 ชั่วโมง

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ พบว่า ระดับความสนใจโดยรวมอยู่ในระดับ ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระดับความสนใจมาก กับ หนังสือ/นิตยสาร/รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ การเลือกใช้แอปพลิเคชันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ และระดับความสนใจน้อย ได้แก่ การเดินทาง/การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น ทวีรโยคะดนตรีบำบัด เป็นต้น นักร้อง/นักแสดงที่ดูแลสุขภาพหรือบุคคลมีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในการดูแลสุขภาพ

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็น ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พบว่าระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับ การดูแลสุขภาพช่วยให้มีอายุที่ยืนยาวขึ้น และระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ได้แก่ การดูแลสุขภาพช่วยให้ไม่ต้องไปพบแพทย์ การดูแลสุขภาพทำให้ดูดีและเป็นที่ดึงดูดใจ การดูแลสุขภาพทำให้ทำงานมีประสิทธิภาพมาก

พฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความถี่ในการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 13.12 ครั้ง/เดือน โดยมีค่าสูงสุดจำนวน 40 ครั้ง/เดือน และค่าต่ำสุดจำนวน 1 ครั้งต่อเดือน ระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 ชั่วโมง โดยมีค่าสูงสุด 80 ชั่วโมง/ครั้ง และค่าต่ำสุด 0.3 ชั่วโมง/ครั้ง ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.02 ครั้ง/ปี โดยมีค่าสูงสุดจำนวน 52 ครั้ง/ปี และค่าต่ำสุดไม่สนใจลงแข่งขัน ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.71 กิโลเมตร โดยมีค่าสูงสุด 100 กิโลเมตร และค่าต่ำสุด 1 กิโลเมตร ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 38.29 กิโลเมตร โดยมีค่าสูงสุด 100 กิโลเมตร และค่าต่ำสุด 2.00 กิโลเมตร

มีจำนวนบุคคลที่จะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในแต่ละครั้ง คือ 1-2 คนและเลือกประเภทอุตสาหกรรม/องค์กรที่มักจะเข้าร่วมแข่งขัน คือ เพื่อการกุศล

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 ผู้บริโภคที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีระยะทางที่สนใจเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ เฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 ผู้บริโภคในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่าง กัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.01 โดยผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.27480

ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -5.28514

ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.46492

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.359

ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคมที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -3.334

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริโภคมที่มี

ช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -6.700321

ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -8.646245

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -9.96371

ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -12.54733

ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -10.90657

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีสถานภาพโสดมีความถี่ในการฝึกซ้อม เฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ที่มีสถานภาพโสดมีระยะทางที่สนใจลงแข่งขันเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสถานภาพสมรสชายมีระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยผู้ที่มีสถานภาพโสดมีระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 ผู้บริโภคมที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -5.740993

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 ผู้บริโภคมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

-7.169706

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -6.753970

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -5.117698

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.701962

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 โดยผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

-8.479336

ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -10.470877

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.6 ผู้บริโภคที่มีกลุ่มอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ กลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ กลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 โดยผู้บริโภคที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพเจ้าของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.98041

ผู้บริโภคที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพเจ้าของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -3.99921

ผู้บริโภคที่มีอาชีพพนักงานเจ้าของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมมากกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69626

ผู้บริโภคที่มีอาชีพเจ้าของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมมากกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพลูกจ้าง/รับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63973

ผู้บริโภคที่มีอาชีพเจ้าของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยรวมมากกว่า ผู้บริโภคที่มีเจ้าของธุรกิจอาชีพอาชีพอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.08973

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้บริโภคที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ กลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ กลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ผู้บริโภคมที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ กลุ่มอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภคมที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.163 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก กล่าวคือ หากผู้บริโภคมมีปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพมากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นในระดับน้อยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.305 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.358 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.135 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า

0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.112 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก กล่าวคือ หากผู้บริโภคมียุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพมากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นในระดับน้อยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.172 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.533 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.526 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.107 ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมาก กล่าวคือ หากผู้บริโภคมียุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพมากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นในระดับน้อยมาก

ระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.532 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.646 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ยุทธวิธีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.133 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.682 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.301 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอน ด้านระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.912 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน

ความถี่ในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม แตกต่างกัน โดยผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -10.23588

ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนน้อยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม โดยรวมน้อยกว่า ผู้บริโภคที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -9.35076

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ผู้บริโภคที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ที่มีช่วงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -35.837027

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีสถานภาพโสด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนในระดับมาก

3. จากสมมติฐานข้อที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนโดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นในด้านระยะเวลาการฝึกซ้อม โดยผู้บริโภคช่วงอายุ 20-29 ปีเป็นช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมน้อยที่สุด เนื่องจากช่วงวัยดังกล่าวยังมีสุขภาพที่แข็งแรง จึงทำให้การออกกำลังกายยังไม่เป็นที่นิยมสำหรับช่วงวัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวันวิสา รอดกล่อม และคณะ (2557) เรื่อง การสนับสนุนทางสังคมและความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ ที่มารับบริการของ โรงพยาบาลพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการดูแลตัวเองแตกต่างกัน

4. จากสมมติฐานข้อที่ 1.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนโดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นในด้านระยะเวลาการฝึกซ้อม และด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยผู้มีสถานภาพสมรสส่วนใหญ่ จะมีความสัมพันธ์ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ทั้งยามเจ็บป่วยและช่วงเวลาที่ประสบปัญหาต่างๆ เป้าหมายหลักในการออกกำลังกายส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นในด้านส่งเสริมสุขภาพ แต่สำหรับผู้มีสถานภาพโสด เป้าหมายหลักในการออกกำลังกายจะไม่ใช่ว่าเพียงแต่ส่งเสริมสุขภาพแต่มุ่งเน้นการเอาชนะขีดจำกัดของตนเอง เพื่อนำมาปรับใช้เป็นการตั้งเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ตลอดจนผู้ที่มีสถานภาพโสด ต้องดูแลรักษาสุขภาพตนเองให้แข็งแรงอยู่เสมอเพราะไม่มีผู้ดูแลเช่นผู้ที่มีสถานภาพสมรส สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญดาว กล้ารัตน์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีสถานภาพโสด หม้าย หย่า แยกกัน ต้องใส่ใจตนเองใฝ่หาความรู้ที่ถูกต้องและพยายามดูแลตนเองเพื่อให้มีสุขภาพ

แข็งแรงเพราะไม่มีผู้ดูแล หากเจ็บป่วยจะเกิดปัญหาอื่นๆตามได้ เช่น ค่าใช้จ่ายมาพอ ไม่มีคนเฝ้ายามเจ็บป่วย

5. จากสมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนแตกต่างกัน เนื่องจากผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย ยังไม่มีเป้าหมายและเหตุผลประกอบการออกกำลังกายด้วยการวิ่งมาราธอนที่ชัดเจนการวิ่งมาราธอนจึงเป็นเพียงแค่การส่งเสริมสุขภาพในระยะสั้น หรือการควบคุมน้ำหนัก เปรียบเทียบกับผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจมาก จะมีเป้าหมายและเหตุผลประกอบการออกกำลังกายด้วยการวิ่งมาราธอนชัดเจนกว่า เพราะเข้าใจถึงคุณประโยชน์ของการวิ่งมาราธอนที่มากกว่าการส่งเสริมสุขภาพในระยะสั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาลิสา วีระนพรัตน์ (2557) เรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิต ทศนคติและพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่ออาหารธัญพืชในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ความเข้าใจต่ออาหารธัญพืชแตกต่างกัน มีพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารธัญพืชแตกต่างกัน

6. จากสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภค

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้านกิจกรรมสุขภาพมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมากกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อม สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภาวิณี พิทักษ์ภากร (2548) เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคน้ำมันข้าวโพดของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภค คือรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรม ได้แก่ ทำนรับประทานอาหารครบ 3 มื้อตามหลักโภชนาการ มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้านความสนใจต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมากกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านระยะเวลาในการฝึกซ้อม และปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันในระดับน้อยมากกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อาลิสา วีระนพรัตน์ (2557) เรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิต ทศนคติและพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่ออาหารธัญพืชในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ ความสนใจเรื่องสุขภาพและความคิดเห็นเรื่องสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารธัญพืชปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้แก่ ด้านกิจกรรมสุขภาพ ด้านความสนใจต่อสุขภาพ ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ ของผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยข้างต้น ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เพศชายและเพศหญิง มีระยะทางที่สนใจลงแข่งขัน และระยะทางเป้าหมายที่คาดหวังไว้ แตกต่างกันโดยเพศชายระยะทางที่มากกว่าเพศหญิง ดังนั้นแคมเปญที่เหมาะสมกับเพศชายควรเป็นการวิ่งระยะไกล เช่น ฟูลมาราธอน Trail runner ที่ระยะทางสูงกว่ามาราธอน โดยมีระยะทางมากถึง 100 กิโลเมตร เป็นต้น สำหรับเพศหญิงแคมเปญที่เหมาะสมควรเป็นการวิ่งมาราธอนระยะสั้น เช่น พันรัน มินิมาราธอน เป็นต้น

2. ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนมาก ดังนั้นจึงควรนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้บริโภคมานำเสนอเป็นสินค้าและบริการ หรือให้ข้อมูลเชิงลึกผ่านเทคโนโลยีให้ผู้บริโภคศึกษาด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าการเลือกใช้แอปพลิเคชันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพมีระดับความสนใจมาก

3. ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดูแลสุขภาพช่วยให้มีอายุที่ยืนยาวขึ้นในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นหากมีการโปรโมทงานวิ่งภายใต้ หัวข้อที่เกี่ยวกับการวิ่งทำให้อายุยืนยาว น่าจะได้รับความสนใจจากผู้บริโภคและมีแนวโน้มเข้าร่วมมากขึ้น

4. ประเภทอุตสาหกรรมที่ได้รับความนิยมลงแข่งขันมากที่สุดคือ เพื่อการกุศล ดังนั้นหากทำการลงทุนโฆษณาหรือเป็นผู้สนับสนุนในกิจกรรมดังกล่าว อาจจะได้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการลงทุนกับประเภทอุตสาหกรรมอื่นๆ

5. ช่วงอายุ 20-29 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนด้านความถี่ในการฝึกซ้อมโดยรวมน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่มีช่วงอายุอื่นๆ เนื่องจากช่วงอายุเนื่องจากช่วงวัยดังกล่าวยังมีสุขภาพที่แข็งแรง จึงทำให้การออกกำลังกายยังไม่เป็นที่นิยมสำหรับช่วงวัยนี้ ในทางกลับกันจากข้อมูลจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามกลุ่มอายุ ทวีราชอาณาจักร พ.ศ. 2550 – 2559 พบว่าปี 2559 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตช่วงอายุ 20-29 ปี สูงที่สุดถึง 7,682,434 คน หากเทียบกับช่วงอายุอื่นๆ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2559) ดังนั้นจึงควรออกแบบเว็บไซต์ให้ข้อมูลหรือแอปพลิเคชันที่ช่วยอำนวยความสะดวกและมีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ จึงจะช่วยส่งเสริมให้ช่วงวัยนี้มีความสนใจในการออกกำลังกายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ปัจจัยค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต (VALS) และปัจจัยส่วนประสมการตลาดต่างๆ เช่น การโฆษณาแฝง การโฆษณาออนไลน์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการ ในการเพิ่มพฤติกรรมการบริโภคและเพิ่มรายได้ให้กับผู้ให้บริการ และเป็นการเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่ายในอนาคต
2. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย กับผู้บริโภคที่ให้ความสนใจกีฬาอื่นๆ เช่น วัยน้ำ จักรยาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงลักษณะความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่จะส่งผลต่อผู้บริโภคในกีฬาประเภทอื่นๆ
3. ควรมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิงดาว รัตนเวชชัยวิมล. (2551). พฤติกรรมสุขภาพของผู้มารับบริการทางการแพทย์กรณีศึกษา.
กองแพทย์หลวงพระบรมราชวัง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ. บัณฑิต
วิทยาลัย. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จอมบึงมาราธอน. (2559). สถิติการจัดการแข่งขันจอมบึงมาราธอน. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2559,
จาก <http://www.chombuengmarathon.com>
- ชนชนวนัน จันทรธิวัตรกุล. (2550). รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อ
สุขภาพ ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชิบ จิตนิยม. (2534). ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของกลุ่มประชาชน
ผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ - IRDC1.
- ดารา ทีปะปาล. (2542). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- บริษัท จ็อกแอนด์จอย จำกัด. (2559). โปรแกรมกิจกรรม เดิน-วิ่ง-ผจญภัย-ไตรกีฬา ทั่วประเทศ
2016. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2559,
จาก http://www.qa.mua.go.th/Thai/seminar_document.htm
- ธนสม์ เกษมไชยสนันท์. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ (Website) ของผู้ใช้
อินเทอร์เน็ตใน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (วารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาสวัชร งามคณะ. (2557). พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของคนไทยในเขตปริมณฑล.
วารสารวิชาการ. มหาวิทยาลัยปทุมธานี. 6(2): 6.
- พรรณนภา เหมือนผึ้ง. (2550) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สาธารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ภคพงศ์ วิเศษสินธุ์. (2553). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพของบุคลากรสายสนับสนุนของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวิณี พิทักษ์ภากร (2546). พฤติกรรมผู้บริโภคน้ำมันข้าวโพดของผู้บริโภคในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วันเพ็ญ ใจทน. (2549). พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วันวิสา รอดกล่อม. (2555). การสนับสนุนทางสังคมและความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุที่มีมารับบริการของโรงพยาบาลพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. วารสารการพยาบาลและสุขภาพ. 6(2): 76-88.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). แนวโน้มเศรษฐกิจและธุรกิจของไทยในปี 2559. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2559, จาก [https:// www.kasikornbank.com/th/IRfinancialReports.htm](https://www.kasikornbank.com/th/IRfinancialReports.htm)
- สิทธิพันธ์ ทนไชย. (2554). รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติและกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าเสมือน. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2550 – 2559. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2559, จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries22.html>
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). กลยุทธ์การตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล; และดลยา จาตุรงค์กุล. (2545). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาลิสา วีระนพรัตน์; และณัฏฐ์ กุลิสร์. (2557). รูปแบบการดำเนินชีวิต ทัศนคติ และความภักดีต่อการบริโภคอาหารสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา. 8(1): 93-103.
- Berelson, Bernard; & Gray A. Steiner. (1964). *Human Behavior*. New York : Harcourt Brace and World.
- Pender, N.J. (1987). *Health Promotion in Nursing Practice*. 3rd ed. Norwalk-Connecticut : Appleton and Lange.
- Plummer, C. C.; & McGeary, M. (1991). *Physical geology*. 5th ed. Indiana: Wm. C. Brown Publishers. 3(1): 543.
- Plummer, C. C.; & McGeary, D., Carlson, D. H. (2007). *Physical geology*. 11th ed. Boston: McGrawHill.

Plummer, J. T. (1974). *The Concept and application of life-style segmentation*. Journal of Marketing, 1(1): 34.

Yamane. (1967). *Taro Statistic : An Introductory Analysis*. New York: Harper & row.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตและความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมสุขภาพของผู้บริโภคที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้ตอบแบบสอบถาม 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ตอบแบบสอบถาม 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการเชิงสังคมศาสตร์

คำถามคัดกรอง

ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอนที่จัดในพื้นที่กรุงเทพมหานครหรือไม่

() เคย () ไม่เคย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () 20 – 29 ปี () 30 – 39 ปี () 40 – 49 ปี () 50 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพสมรส () โสด () สมรส () หย่าร้าง / ม่าย / แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
5. รายได้ส่วนตัวต่อเดือน () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 () 20,001 – 40,000 บาท () 40,001 – 60,000 บาท () 60,001 บาท ขึ้นไป
6. อาชีพ () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน () เจ้าของธุรกิจ () นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา () ลูกจ้าง/รับจ้าง () อาชีพอิสระ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิ่งมาราธอนของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อความที่ท่านคิดว่าถูกต้อง

และ ทำเครื่องหมาย X ลงในข้อความที่ท่านคิดว่าไม่ถูกต้อง

-1. การวิ่งมาราธอนเป็นการวิ่งที่ต้องอาศัยอัตราความเร็วสูงสุด
-2. นักกีฬารunningมาราธอนจะมีเส้นใยกล้ามเนื้อสีแดงมากที่สุด
-3. ระยะ Full Marathon = 42.159 กิโลเมตร
-4. ควรรับประทานอาหารมื้อหนักในช่วง 2 ชม. ก่อนการวิ่งเพื่อเสริมกำลังในการวิ่ง

-5. มาราธอน เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลกครั้งแรกที่ ประเทศกรีซ
-6. “ไกลโคเจน” ช่วยเพิ่มระดับความอึดในการวิ่งระยะไกล
-7. กรุงเทพมาราธอน 2016 ที่ผ่านมาเป็นการ จัดครั้งที่ 29
-8. อาหารประเภทแป้งหรือคาร์โบไฮเดรตช่วยลดระดับ “ไกลโคเจน” ให้แก่ร่างกาย
-9. ฟันรัน (Fun run) ไม่จัดเป็นกีฬาประเภทเดียวกับการวิ่งมาราธอน
-10. ควรเลือกรองเท้าพื้นแข็งเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการกระแทกขณะวิ่ง
-11. ผู้ป่วยข้อเข่าเสื่อมควรหลีกเลี่ยงกิจกรรมการวิ่งมาราธอน
-12. การทำ Cool down หลังการวิ่งช่วยป้องกันไม่ให้เกิดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อหลังสิ้นสุดกิจกรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตามความรู้สึก/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต	ความถี่ในการทำกิจกรรม			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกิจกรรมสุขภาพ				
1. การออกกำลังกาย				
2. การรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ				
3. การพักผ่อนนอนหลับอย่างน้อย 6 ชั่วโมง				

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต	ระดับความสนใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสนใจต่อสุขภาพ				
1. การเดินทาง/การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น ทวีร์โยคะ ดนตรีบำบัด เป็นต้น				
2. นักร้อง/นักแสดงที่ดูแลสุขภาพหรือบุคคลมีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในการดูแลสุขภาพ				
3. หนังสือ/นิตยสาร/รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ				
4. การเลือกใช้แอปพลิเคชันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ				

ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านความคิดเห็นต่อการดูแลสุขภาพ				
1. การดูแลสุขภาพช่วยให้ไม่ต้องไปพบแพทย์				
2. การดูแลสุขภาพช่วยให้มีอายุที่ยืนยาวขึ้น				
3. การดูแลสุขภาพทำให้ดีและเป็นที่ยอมรับ				
4. การดูแลสุขภาพทำให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น				

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการวิ่งมาราธอนของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง จงตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการระบุตัวเลขหรือเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ท่านฝึกซ้อมการวิ่งมาราธอนจำนวน.....ครั้ง/เดือน
2. ท่านใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อมการวิ่งมาราธอนแต่ละครั้งนาน.....ชั่วโมง
3. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอน.....ครั้ง/ปี
4. ท่านสนใจแข่งขันวิ่งมาราธอนที่ระยะทาง.....กม.
5. ท่านมีเป้าหมายที่จะวิ่งมาราธอนที่ระยะทาง.....กม.
6. จำนวนบุคคลที่ท่านจะแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนร่วมกับท่านในแต่ละครั้ง
() ไม่แนะนำ () 1 – 2 คน () 3 – 4 คน () 5 – 6 คน () 7 คนขึ้นไป
7. ท่านมักจะเข้าร่วมกิจกรรมการวิ่งมาราธอน กับโครงการประเภทไหนมากที่สุด
() อุตสาหกรรมน้ำดื่ม/เครื่องดื่ม () อุตสาหกรรมประกันชีวิต () อุตสาหกรรมอื่นๆ () เพื่อการกุศล

😊ขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม😊

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. อาจารย์ ดร. ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ นาฏอนงค์ นามบุตดี	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอัจฉมาพร ไชยวงศ์
วันเดือนปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2529
สถานที่เกิด	อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	146/2 หมู่ 10 ต. สำโรง อ. พระประแดง จ. สมุทรปราการ 10130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	พนักงานบริษัท
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2547	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จาก โรงเรียน ขุนยวมวิทยา จังหวัด แม่ฮ่องสอน
พ.ศ.2554	ระดับปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต สาขาการบัญชี จาก มหาวิทยาลัยแม่โจ้
พ.ศ.2560	ระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ